

Rapoartele speciale ale Curții de Conturi în contextul descărcării de gestiune a Comisiei pentru 2012

Rezoluția Parlamentului European din 3 aprilie 2014 referitoare la rapoartele speciale ale Curții de Conturi în contextul descărcării de gestiune a Comisiei pentru exercițiul financiar 2012 (2013/2260(DEC))

Parlamentul European,

- având în vedere bugetul general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2012¹,
- având în vedere Conturile anuale consolidate ale Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2012 (COM(2013)0570 - C7-0237/2013)²,
- având în vedere Raportul anual al Curții de Conturi referitor la execuția bugetului privind exercițiul financiar 2012, însoțit de răspunsurile instituțiilor³, precum și rapoartele speciale ale Curții de Conturi,
- având în vedere Declarația de asigurare⁴ privind fiabilitatea conturilor și legalitatea și regularitatea operațiunilor subiacente, întocmită de Curtea de Conturi pentru exercițiul financiar 2012 în temeiul articolului 287 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Decizia sa din 3 aprilie 2014 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2012, secțiunea III - Comisia⁵ și Rezoluția sa conținând observațiile care fac parte integrantă din decizia respectivă,
- având în vedere rapoartele speciale ale Curții de Conturi întocmite în temeiul articolului 287 alineatul (4) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,
- având în vedere Recomandarea Consiliului din 18 februarie 2014 privind descărcarea de gestiune a Comisiei cu privire la execuția bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2012 (05848/2014 – C7-0048/2014),
- având în vedere articolele 317, 318 și 319 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 106a din Tratatul Euratom,
- având în vedere Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind Regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților

¹ JO L 56, 29.2.2012.

² JO C 334, 15.11.2013, p. 1.

³ JO C 331, 14.11.2013, p. 1.

⁴ JO C 334, 15.11.2013, p. 122.

⁵ Texte adoptate, P7_TA(2014)0287.

Europene¹, în special articolele 55, 145, 146 și 147,

- având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului², în special articolele 62, 164, 165 și 166,
 - având în vedere deciziile și rezoluțiile sale anterioare privind descărcarea de gestiune,
 - având în vedere articolul 76 și anexa VI la Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A7-0222/2014),
- A. întrucât, în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia execută bugetul și administrează programele și, în aplicarea articolului 317 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia îndeplinește aceste sarcini în cooperare cu statele membre și pe propria răspundere, în conformitate cu principiul bunei gestiuni financiare;
- B. întrucât rapoartele speciale ale Curții de Conturi oferă informații privind unele motive de îngrijorare legate de execuția fondurilor, utile Parlamentului pentru exercitarea rolului său de autoritate care acordă descărcarea de gestiune;
- C. întrucât observațiile sale privind rapoartele speciale ale Curții de Conturi fac parte integrantă din mai-sus-menționata Decizie a Parlamentului din 3 aprilie 2014 privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2012, secțiunea III – Comisia,

¹ JO L 248, 16.9.2002, p. 1.

² JO L 298, 26.10.2012, p. 1.

Partea I - Raportul special nr. 8/2012 al Curții de Conturi intitulat „Direcționarea ajutorului acordat pentru modernizarea exploatațiilor agricole”

1. salută raportul special al Curții de Conturi referitor la direcționarea ajutorului acordat pentru modernizarea exploatațiilor agricole și sprijină, în principiu, recomandările din acest raport;
2. reamintește că măsura specifică 121 de subvenționare a proiectelor de investiții pentru modernizarea holdingurilor agricole se ridică la 11,1 miliarde finanțate prin Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (date financiare din ianuarie 2012, inclusiv 630 milioane EUR în urma bilanțului de sănătate și a planului european de redresare economică) ce reprezintă, pe întreaga perioadă de programare, circa 11 % din totalul fondurilor Uniunii destinate pentru dezvoltare rurală în Uniune; constată că toate statele membre au aplicat măsura 121;
3. solicită Comisiei să îmbunătățească Cadrul comun de monitorizare și evaluare (CCME) pentru ca acesta să devină un instrument eficient atât pentru statele membre, cât și pentru Comisie, generând date relevante care să fie utilizate pentru monitorizarea rezultatelor obținute cu ajutorul fondurilor cheltuite în cadrul măsurii 121; insistă asupra necesității dezvoltării unor indicatori fiabili care să permită realizarea de comparații între statele membre (și/sau regiuni) și să monitorizeze progresele în ceea ce privește atingerea priorităților stabilite la nivelul Uniunii;
4. consideră că statele membre trebuie să beneficieze de un sistem comun de monitorizare și evaluare, pentru a permite Comisiei să analizeze anvergura progreselor realizate, măsura în care obiectivele definite au fost îndeplinite, precum și impactul acestora și eficacitatea la nivelul Uniunii;
5. consideră că utilizarea ajutorului acordat pentru modernizarea exploatațiilor agricole trebuie să prezinte un oarecare grad de omogenitate în diferitele regiuni, fiind, astfel, necesar să se evite dispersiile în materie de reglementare, aplicare și buget, și să se confere acestei măsuri uniformitate în aplicarea de către statele membre.
6. subliniază importanța consolidării măsurilor structurale la nivel de exploatații agricole, în special a măsurilor de modernizare, acestea fiind esențiale pentru îmbunătățirea eficienței și a competitivității; constată că, în această privință este necesar ca exploatațiile agricole să beneficieze de resurse bugetare suficiente, având în vedere deficitul actual și luând în considerare contextul competitivității puternice din cadrul agriculturii Uniunii și liberalizarea progresivă a piețelor și a comerțului la nivel internațional;
7. ia act de faptul că două dintre cele zece programe de dezvoltare rurală examinate conțineau dovezi clare care demonstau o bună direcționare a măsurii 121 (Italia, în Veneto, și Ungaria); constată că alte șase programe de dezvoltare rurală nu prezentau decât dovezi limitate că ajutorul era folosit în mod adecvat - Belgia (Regiunea Valonă), Germania (Baden-Württemberg), Spania (Catalonia), Franța, România (14) și Portugalia; constată că două dintre programele de dezvoltare rurală (Luxemburg și Polonia) nu conțineau dovezi suficiente care să indice o eventuală direcționare a măsurii 121; cu toate acestea, constată că toate cele zece programe de dezvoltare rurală au fost aprobate de Comisie;
8. ia act de faptul că, pentru următoarea perioadă de programare, Comisia a propus ca numai

cheltuielile efectuate după aprobarea de către autoritatea competentă a cererii de acordare a sprijinului să fie eligibile;

9. este de părere că, având în vedere complexitatea și diversitatea structurilor agricole din cadrul Uniunii, este necesar să se mențină forma de ajutor specifică acordată modernizării sistemelor asociative de exploatare agricolă, întrucât s-a dovedit în mod obiectiv că aceasta poate soluționa problemele puse de o dimensiune economică insuficientă și/sau de schimbarea de generații;
10. solicită Curții de Conturi să prezinte criteriile de rentabilitate pe baza cărora s-au făcut recomandările, precum și criteriile concrete necesare pentru evaluarea nivelului de inovare;

Partea a II-a - Raportul special nr. 11/2012 al Curții de Conturi intitulat „Ajutoarele directe pentru vacile care alăptează, precum și pentru femelele din speciile ovină și caprină în cadrul implementării parțiale a sistemului de plăți unice”

11. solicită Comisiei să adauge o cerință privind direcționarea pentru schemele de ajutor direct cuplat; constată că normele de punere în aplicare ale Comisiei ar trebui să impună statelor membre identificarea și justificarea zonelor agricole în care primele cuplate pentru creșterea animalelor ar putea avea un efect benefic demonstrabil și în care nu există alternative viabile reale;
12. invită Comisia ca, în coordonare cu statele membre, să clarifice care sunt tipurile cele mai relevante de activități agricole specifice pentru a menține producția agricolă și pentru a susține activitatea economică în regiuni cu puține alternative economice, precum și pentru a genera beneficii de mediu și să direcționeze sprijinul către fermieri și activități agricole specifice din regiunile dezavantajate care se confruntă cu riscuri de mediu, sociale și economice;
13. solicită Comisiei să definească cerințele și mecanismele de monitorizare care ar trebui implementate de statele membre pentru schemele de ajutor pentru creșterea animalelor și să le includă într-un instrument legislativ prin care să se impună statelor membre utilizarea unor indicatori de performanță adecvați și a unor date actualizate care să aibă o legătură puternică cu rezultatele scontate ale schemelor de ajutor pentru creșterea animalelor; consideră că Comisia ar trebui să instituie un cadru de monitorizare permanent, care să indice toate ajutoarele directe acordate în sprijinul sectorului creșterii animalelor din statele membre, inclusiv ajutoarele naționale și sprijinul acordat în cadrul pilonului II;
14. solicită Comisiei să realizeze, în coordonare cu statele membre, o evaluare cuprinzătoare a impactului diferitelor scheme de sprijin și, acolo unde este cazul, să evalueze impactul unor măsuri alternative care să permită ameliorarea calității producției și a competitivității, de exemplu, prin încurajarea ameliorării șeptelului;

Partea a III-a - Raportul special nr. 13/2012 al Curții de Conturi intitulat „Asistența pentru dezvoltare acordată de Uniunea Europeană în domeniul alimentării cu apă potabilă și în cel al accesului la instalații sanitare de bază în Africa Subsahariană”

15. constată că accesul la apă potabilă sigură și la instalații sanitare de bază a fost recunoscut ca drept universal al omului și este fundamental pentru sănătatea¹ și bunăstarea populației; de asemenea, ia act de succesul proiectului „Closing the Gap” („Reducerea decalajului”) în orașe mici din nordul Nigeriei, semnalat în prezentul Raport special;
16. consideră regretabile constatările Curții de Conturi potrivit cărora mai puțin de jumătate dintre cele 23 de proiecte auditate au avut rezultate pe măsura nevoilor beneficiarilor și că, în cazul majorității proiectelor examinate, rezultatele nu păreau sustenabile, adesea din cauza lipsei unor aranjamente adecvate pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare a echipamentelor instalate;
17. sprijină recomandarea Curții potrivit căreia, pentru a se maximiza beneficiile care pot fi obținute în urma cheltuielilor pentru dezvoltare ale Uniunii în acest domeniu și în acest sector, Comisia ar trebui să se asigure că procedurile sale sunt aplicate în mod corespunzător, în special cu privire la următoarele puncte din etapa de evaluare inițială a proiectului:
 - (a) definirea în mod explicit a obiectivelor proiectului (cantitățile și tipul de echipamente, amplasamentul, beneficiarii direcți și indirecti);
 - (b) descrierea și justificarea soluțiilor tehnologice propuse (acolo unde este cazul, cu referire la celelalte opțiuni); precum și
 - (c) stabilirea unor indicatori obiectivi și verificabili care să măsoare progresele înregistrate, precum și fixarea unor valori de referință și a unor niveluri-țintă cuantificate pentru rezultatele proiectului;
18. sprijină constatarea efectuată de Curtea de Conturi, potrivit căreia Comisia ar trebui să efectueze analize economico-financiare suficiente pentru a permite o identificare ușoară a surselor estimate de finanțare a proiectului în viitor (inclusiv estimarea sumelor aferente contribuțiilor și a calendarului de realizare a acestora), astfel încât să asigure, la nivel financiar, dar și tehnic, sustenabilitatea atât în ceea ce privește componentele vizând alimentarea cu apă, cât și cele legate de accesul la instalații sanitare;
19. subliniază importanța identificării procentajului din sistemul de alimentare cu apă care a fost utilizat de gospodăriile individuale și de serviciile publice comunitare, precum școlile și structurile de îngrijiri medicale, și a măsurii în care a fost utilizat acest sistem pentru activități industriale sau agricole și de către utilizatorii din aceste sectoare, astfel încât costurile de funcționare să fie distribuite în mod corespunzător;
20. recunoaște că, atunci când funcționarea proiectelor depinde de finanțare, de sprijin tehnic

¹ Organizația Mondială a Sănătății (OMS) estimează că un procent de 6,3 % din numărul de decese la nivel mondial (8 % dacă se iau în considerare doar țările în curs de dezvoltare) poate fi prevenit printr-un nivel mai bun al serviciilor de alimentare cu apă, al accesului la instalații sanitare și al igienei. Majoritatea acestor decese, care pot fi prevenite, se înregistrează în rândul copiilor din țări în curs de dezvoltare.

sau de alte acțiuni din partea guvernelor țărilor partenere sau din partea autorităților locale, angajamentul acestor guverne sau autorități este necesar pentru asigurarea sustenabilității; își exprimă îngrijorarea în legătură cu faptul că, în cele trei proiecte în care s-au asumat angajamente în mod oficial, acestea nu au fost respectate, iar în celelalte 20 de proiecte nu s-au asumat angajamente oficiale;

21. salută recomandarea adresată Comisiei de Curtea de Conturi de a examina în mod explicit înainte de aprobarea proiectului dacă este probabil succesul proiectului, inclusiv angajamentele asumate de țara parteneră;
22. invită Comisia să integreze gestionarea apelor reziduale în toate proiectele viitoare care promovează utilizarea, tratarea și eliminarea într-un mod eficace și responsabil a apei și care încurajează protecția și conservarea bazinelor de recepție din Africa Subsahariană;

Partea a IV-a - Raportul special nr. 14/2012 al Curții de Conturi intitulat „Punerea în aplicare a legislației UE privind igiena în abatoarele din țările care au aderat la Uniunea Europeană începând cu 2004”

23. subliniază importanța-cheie a garantării siguranței alimentelor și a hranei pentru animale și a protejării sănătății publice a tuturor cetățenilor Uniunii;
24. ia act de Raportul special al Curții de Conturi privind punerea în aplicare a legislației Uniunii privind igiena în abatoarele din țările care au aderat la Uniunea Europeană începând cu 2004 și de recomandările acestuia;
25. își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul considerabil de deficiențe semnalate de Curte:

Deficiențe identificate de Curte

	Comisie	SM		Unități	
		N	%	N	%
Supravegherea					
Punerea în aplicare a legislației	Revizuire parțială				
Planurile de control naționale multianuale		3/5	60%		
Controale veterinare		4/5	80%		
La abatoare					
Cerințe de punere în aplicare		3/5	60%	9/25	36%
HACCP				5/25	20%
Programul de autocontrol al operatorilor		3/5	60%	5/25	20%
Trasabilitate				6/25	24%
Formarea					
Programul „O formare mai bună pentru o hrană mai sigură”	Cadru și monitorizare				
Orientări și bune practici		3/5	60%		
Finanțarea europeană					
Perioada minimă de 5 ani		5/5	100%	2/25	8%
Criterii de atribuire		1/5	20%	2/25	8%

26. invită statele membre să accepte concluziile și recomandările Curții de Conturi; încurajează statele membre să își îmbunătățească planurile naționale de control multianuale în vederea realizării cu eficacitate a controalelor veterinare, să elaboreze ghiduri naționale care pot contribui la prevenirea deficiențelor constatate de auditul Curții și să îmbunătățească orientările și formările destinate operatorilor din sectorul alimentară;
27. regretă răspunsul limitat al statelor membre la concluziile auditului Curții de Conturi; regretă, de exemplu, că în cazul deficiențelor constatate în domeniul-cheie al controalelor veterinare, doar unul dintre cele patru state membre vizate au răspuns că intenționează să ia măsuri;
28. încurajează cu fermitate Comisia să îmbunătățească supravegherea controalelor oficiale

din sectorul produselor alimentare și al hranei pentru animale și consideră că Regulamentul (CE) nr. 882/2004¹ privind controalele oficiale privind hrana pentru animale și produsele alimentare este un pas în direcția corectă;

29. îndeamnă Comisia, de asemenea, să finalizeze de îndată activitățile de urmărire a situației acțiunilor întreprinse în urma recomandărilor sale anterioare adresate statelor membre după verificarea gradului de punere în aplicare a cerințelor pachetului Igienă adoptat în 2004; solicită Comisiei să îmbunătățească orientările pentru pregătirea de către statele membre a planurilor de control naționale multianuale și pentru punerea lor în aplicare, precum și supravegherea acestor acțiuni și să ia măsuri pentru îmbunătățirea acțiunilor sale de formare;
30. regretă profund faptul că, din cauza structurii de gestiune descentralizată, nu sunt disponibile informații privind numărul și procentajele activităților de abataj din abatoarele care respectau legislația Uniunii în materie de igienă înainte de a primi finanțarea Sapard și ale activităților de după realizarea proiectelor finanțate de Sapard, ceea ce face imposibilă evaluarea completă a eficacității fundamentale a proiectelor și a intrărilor și ieșirilor reale;
31. remarcă faptul că un studiu de sinteză al evaluărilor ex post din cadrul Sapard, finanțat de Comisie și realizat de KPMG (Ungaria), concluzionează că, în ceea ce privește sprijinul pentru respectarea standardelor Uniunii și a acquis-ului comunitar „cele mai importante efecte au fost obținute în materie de igienă, condiții sanitare și veterinarie și mediu”; remarcă, de asemenea, că acest studiu se bazează pe o anchetă în rândul beneficiarilor și că impactul sprijinului Sapard în cadrul măsurii II (Îmbunătățirea prelucrării și a comercializării produselor agricole și pescărești) este considerat mult mai mare în ceea ce privește contribuția la respectarea standardelor de mediu ale Uniunii (97 % dintre beneficiari au raportat „un anumit impact”), comparativ cu un impact de doar 46 % în ceea ce privește contribuția la respectarea deplină a (tuturor) standardelor relevante ale Uniunii, inclusiv a standardelor de igienă;
32. regretă că abordarea aleasă de Comisie pentru evaluarea programelor Sapard în statele membre nu a permis nici o evaluare cantitativă, nici una cantitativă care să măsoare eficacitatea finanțării Uniunii și, în plus, a limitat opțiunile de evaluare la nivel de program la o evaluare doar calitativă; regretă absența unor criterii clare și specifice în reglementările aplicabile Sapard în ceea ce privește sprijinul pentru abatoare; invită Comisia să aleagă metode care să permită obiective cuantificabile atât la nivel de programe, cât și la nivel de măsuri;

¹ JO L 165, 30.4.2004, p. 1.

Partea a V-a - Raportul special nr. 15/2012 al Curții de Conturi intitulat „Gestionarea conflictelor de interes în cadrul unor agenții selectate ale UE”

33. salută raportul Curții de Conturi care vizează patru agenții ale UE selectate deoarece sunt expuse în cea mai mare măsură la riscul de încălcare a imparțialității din cauza competențelor lor decizionale extinse în domenii de importanță capitală pentru sănătatea și securitatea consumatorilor; reamintește că raportul decurge din solicitarea adresată Curții de Parlamentul European de a realiza o analiză cuprinzătoare a metodelor de gestionare de către agenții a situațiilor care prezintă un conflict de interes potențial; aprobă toate recomandările Curții de Conturi;
34. subliniază că agențiile îndeplinesc sarcini tehnice, operaționale și de reglementare și au un rol esențial în implementarea politicilor Uniunii și în consolidarea vizibilității acesteia; subliniază importanța autonomiei și independenței agențiilor;
35. reamintește că toate instituțiile Uniunii, agențiile sau întreprinderile comune sunt expuse, fără excepție, la riscul de conflict de interes; subliniază totuși nevoile specifice în materie de gestionare a conflictelor de interes ale agențiilor descentralizate din cauza mării diversități a actorilor asociați activităților lor;
36. reamintește că o gestionare defectuoasă a conflictelor de interes poate degrada profund și durabil imaginea instituțiilor Uniunii și încrederea cetățenilor în capacitatea instituțiilor de a servi intereselor societății;
37. reamintește că Parlamentul European și-a amânat decizia de a aproba conturile Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA)¹ și pe cele ale Agenției Europene pentru Medicamente (EMA)² pentru exercițiul 2010, parțial din cauza a ceea ce consideră a fi o gestionare nesatisfăcătoare a conflictelor de interes;
38. regretă că, în prezent, nu există la nivelul Uniunii un cadru de reglementare cuprinzător referitor la conflictele de interes, care să asigure existența unor cerințe de bază comparabile cu privire la independență și la transparență și aplicabile tuturor agențiilor Uniunii;
39. recunoaște utilitatea orientărilor OCDE privind gestionarea conflictelor de interes, care oferă un cadru de referință internațional în acest domeniu; subliniază totuși că, deși orientările OCDE oferă un cadru de referință internațional în acest domeniu, ele se referă în principal la conflicte de interes în cazul angajaților din sectorul public și, prin urmare, nu pot permite soluționarea eficace a unor eventuale conflicte de interes în cadrul organelor de conducere și al altor organe implicate în activitatea agențiilor, cum ar fi consiliile de administrație și grupurile de experți; cu toate acestea, recunoaște valoarea „instrucțiunilor de utilizare” ale OCDE, în special a listei de verificare privind cadourile, beneficiile etc., precum și a recomandărilor privind sancțiunile, nevoia de a verifica caracterul integral și conținutul declarațiilor de interes și obligația de a face uz de competențe specifice pentru a identifica riscurile de conflicte de interes;
40. reamintește că, în iulie 2012, după trei ani de analize și negocieri, Comisia, Consiliul și Parlamentul au adoptat în final „abordarea comună”, un acord politic care vizează viitorul

¹ JO L 286, 17.10.2012, p. 376.

² JO L 286, 17.10.2012, p. 387.

și reformarea agențiilor descentralizate; salută adoptarea de către Comisie, la scurt timp după aceea, a unui calendar pentru implementarea acestei abordări comune; constată că prevenirea și gestionarea conflictelor de interese în cadrul agențiilor a reprezentat una dintre acțiunile prioritare ale Comisiei în 2013, dar regretă că aceasta a prevăzut să inițieze și să pună acțiunea respectivă în aplicare fără ajutor;

41. atrage atenția Comisiei asupra necesității de instituire a unui cadru comun de reglementare în acest domeniu; subliniază importanța unei acțiuni concertate și solicită ca Parlamentul să fie implicat îndeaproape; solicită Comisiei să respecte termenul propus pentru punerea în aplicare a acestei acțiuni și să informeze autoritatea care acordă descărcarea de gestiune cu privire la rezultatele sale până în mai 2014, anexând la raportul întocmit propunerile legislative ce se impun;
42. invită Comisia să țină seama de necesitatea de a menține un echilibru între riscuri și beneficii, în special între gestionarea conflictelor de interese, pe de o parte, și obiectivul de a obține cea mai bună consultanță științifică posibilă, pe de altă parte; constată, de altfel, cu preocupare faptul că adoptarea de norme, coduri și orientări cu caracter etic nu garantează absența conflictelor de interese; constată că acest obiectiv necesită mai curând punerea în aplicare a unor norme simple și aplicabile asociate unor controale ex-ante și ex-post regulate și eficiente, precum și unor sancțiuni clare, toate măsurile trebuind să se înscrie într-o cultură a onestității, a integrității și a transparenței;
43. ia act de faptul că Curtea de Conturi a depistat o serie de deficiențe semnificative referitoare la aspecte legate de perioada ulterioară angajării (situațiile de tip „ușă turnantă” și comunicarea de informații privilegiate); subliniază că această problemă nu vizează doar agențiile; constată că, având în vedere impactul asupra imaginii sale și asupra încrederii cetățenilor europeni, Comisia trebuie să abordeze aceste probleme fără întârziere prin acțiuni care trebuie întreprinse atât la nivelul agențiilor, cât și la nivelul tuturor instituțiilor Uniunii;
44. salută decizia Ombudsmanului European de a desfășura o anchetă din proprie inițiativă privind o serie de cazuri de conflicte de interese de tip „ușă turnantă” raportate recent Comisiei; repetă avertizarea emisă de Ombudsman potrivit căreia, deși gestionarea eficientă a conflictelor de interese este esențială pentru o bună guvernare și o conduită etică solidă, nu toate problemele legate de guvernare și etică presupun în mod obligatoriu existența unui conflict de interese, ceea ce înseamnă că conflictele de interese trebuie văzute în cadrul lor restrâns și că trebuie promovate strategii de formare și de prevenire care să vizeze conflictele de interese din cadrul instituțiilor Uniunii;
45. își exprimă preocuparea cu privire la faptul că niciuna dintre cele patru agenții selectate nu gestionează conflictele de interese într-un mod pe deplin satisfăcător în perioada în care a fost realizată analiza Curții de Conturi;
46. consideră că principala valoare adăugată a Raportului special nr. 15/2012 al Curții de Conturi constă în monitorizarea regulată a progreselor înregistrate de agenții în ceea ce privește gestionarea și prevenirea conflictelor de interese; salută faptul că, în urma auditurilor Curții și a procedurilor de examinare și de aprobare a descărcării de gestiune pentru exercițiile 2010 și 2011 de către Parlamentul European, agențiile în cauză au realizat deja progrese importante;
47. invită Curtea de Conturi să monitorizeze în continuare măsurile luate de agenții pentru a

da curs recomandărilor sale, extinzând sfera auditului și la alte agenții, și să-și prezinte observațiile într-un raport special pe această temă în viitorul apropiat; invită insistent agențiile să raporteze în continuare autorității care acordă descărcarea de gestiune progresele realizate în acest domeniu;

48. subliniază importanța coordonării și a schimburilor de informații și a bunelor practici între agențiile Uniunii; reiterează rolul important al rețelei de agenții în coordonarea schimburilor de informații, atât în rândul agențiilor, cât și între agenții și Comisie, Curtea de Conturi și Parlament;
49. subliniază că este important să se stabilească care sunt agențiile și domeniile lor de activitate care prezintă cele mai mari riscuri de conflicte de interese; salută, în acest context, revizuirea registrului transparenței pentru reprezentanții grupurilor de interese pe lângă instituțiile europene și îndeamnă insistent Comisia și agențiile să pună în aplicare măsurile ce decurg din această revizuire cu privire la eventualele conflicte de interese;
50. reamintește că un nivel ridicat de transparență este esențial pentru reducerea riscurilor de conflicte de interese; invită agențiile să publice pe site-ul lor de internet lista membrilor consiliilor lor de administrație, a personalului de conducere și a experților externi și interni, împreună cu declarațiile de interese și CV-urile lor respective; sugerează, de asemenea, să se publice sistematic și procesele-verbale ale reuniunilor consiliilor lor de administrație;
51. observă că, din cauza politicilor de austeritate aplicate în prezent, reducerea personalului din administrațiile publice și externalizarea sarcinilor în sectorul privat cresc substanțial riscul de conflicte de interese; solicită consolidarea funcției publice europene;
52. aprobă recomandarea Curții de Conturi prin care toate instituțiile și organismele descentralizate ale Uniunii sunt invitate să verifice dacă recomandările din Raportul special nr. 15/2012 sunt relevante și aplicabile în cazul lor;

Partea a VI-a - Raportul special nr. 16/2012 al Curții de Conturi intitulat „Eficacitatea schemei de plată unică pe suprafață, ca sistem tranzitoriu de sprijin pentru fermieri în noile state membre”

53. salută Raportul special al Curții de Conturi privind eficacitatea schemei de plată unică pe suprafață, ca sistem tranzitoriu de sprijin pentru fermieri în noile state membre și sprijină recomandările din acest raport;
54. consideră că, pe viitor, sprijinul ar trebui direcționat spre fermierii activi care desfășoară activități agricole; consideră, în special, că entitățile publice care gestionează terenuri aflate în proprietatea statului și care nu sunt angajate în activități agricole ar trebui excluse de la sprijinul pentru venituri acordat în cadrul schemei de plată unică pe suprafață (SAPS); constată, în perspectiva noii PAC, că statele membre ar trebui să se asigure că ajutorul este plătit numai fermierilor activi și că nu se aplică derogări de la acest principiu; consideră că Comisia ar trebui să se asigure că normele sunt puse în aplicare în mod coerent în rândul statelor membre pentru a garanta, de exemplu, că același tipuri de beneficiari sunt excluși în toate statele membre;
55. subliniază că eligibilitatea pentru sprijin a terenurilor ar trebui definită clar și ar trebui limitată la parcelele pe care, conform standardelor de bune condiții agricole și de mediu (BCAM), trebuie să se efectueze activități agricole; constată, în perspectiva noii PAC, că eligibilitatea terenurilor ar trebui definită în mod clar pentru a exclude terenurile care nu contribuie la creșterea productivității agricole sau la menținerea activă a valorii de mediu a terenului; consideră, în plus, că ar trebui să se plătească ajutoare numai pentru terenurile pe care se desfășoară activități bine definite și care au un caracter regulat;
56. sprijină recomandările Curții de Conturi și propunerea Comisiei privind o distribuire mai echilibrată a ajutoarelor prin intermediul mai multor măsuri cum ar fi reducerea progresivă sau plafonarea plăților directe și alocarea regională a plafoanelor naționale;
57. solicită Comisiei să analizeze în ce măsură deficiențele structurale și prețurile terenurilor au un impact negativ asupra eficacității și a eficienței plăților directe; consideră că, pe baza acestei analize, Comisia ar trebui să ia măsuri suplimentare vizând restructurarea sectorului agricol și creșterea competitivității acestuia;
58. invită statele membre să consulte Comisia în procesul de pregătire pentru introducerea unei scheme viitoare bazate pe drepturi la plată; consideră, în special, că statele membre ar putea folosi asistența din partea Comisiei pentru a putea identifica cerințele-cheie privind administrațiile naționale și fermierii;
59. regretă faptul că noua PAC, în special pilonul pentru plăți directe, nu conține obiective specifice, ținte și rezultate preconizate; constată că acest lucru înseamnă că postul cel mai consistent din bugetul Uniunii este plătit fără a avea obiective clare sau rezultate preconizate;

Partea a VII-a - Raportul special nr. 17/2012 al Curții de Conturi intitulat „Contribuția Fondului european de dezvoltare (FED) la o rețea rutieră sustenabilă în Africa Subsahariană”

60. salută faptul că, în multe dintre țările partenere vizitate, cooperarea tehnică a contribuit și la elaborarea de strategii în sectorul rutier și a îmbunătățit supravegherea întreținerii drumurilor și că activitățile de formare au fost bine organizate și eficiente, în timp ce studiile tehnice dintr-o gamă largă de domenii au furnizat informații utile pentru procesul decizional în materie de politici;
61. consideră regretabil faptul că, în general, sprijinul oferit de Comisie nu este pe deplin eficient în promovarea adoptării și a punerii în aplicare a reformelor de politică sectorială care se impun în vederea înlăturării obstacolelor ce împiedică constituirea de rețele rutiere sustenabile în Africa Subsahariană;
62. constată că țările partenere nu depun suficiente eforturi pentru a asigura sustenabilitatea infrastructurii rutiere și că drumurile sunt afectate, în grade diferite, de o deteriorare prematură; recunoaște că majoritatea țărilor partenere vizitate au realizat progrese semnificative în ceea ce privește întreținerea drumurilor, dar că acestea sunt în continuare insuficiente, iar întreținerea este adesea realizată cu întârziere sau incomplet; constată, de asemenea, că, în ceea ce privește supraîncărcarea vehiculelor, care are un impact important asupra duratei de viață a drumurilor și asupra costurilor de întreținere a acestora, majoritatea țărilor partenere au realizat progrese nesatisfăcătoare;
63. consideră că lucrările de întreținere a drumurilor ar trebui realizate, de preferință, la nivel local atunci când astfel de lucrări sunt externalizate către întreprinderi private, sprijinindu-se întreprinderile mici și comunitățile locale și asigurându-se, în acest mod, crearea de forță de muncă calificată;
64. solicită Comisiei să impună condiții obligatorii la sprijinul financiar acordat și să reacționeze în mod adecvat atunci când țările partenere nu își respectă angajamentele; încurajează Comisia să utilizeze dialogul politic la potențialul maxim; ia act de faptul că acest dialog a avut un rol esențial în promovarea progresului în unele domenii, în principal în ceea ce privește cadrul instituțional și finanțarea întreținerii drumurilor; consideră că proiectele finanțate nu pot fi aprobate decât dacă echipamentele tehnice necesare întreținerii drumului sunt disponibile în prealabil sau pot fi asigurate atunci când este nevoie de ele;
65. sprijină recomandarea adresată Comisiei de către Curtea de Conturi de a orienta finanțarea FED destinată sectorului rutier către aspectele în care se poate obține cel mai mare impact prin (i) direcționarea resurselor către sectoarele rutiere din țările partenere care pun în aplicare politici sectoriale corespunzătoare, (ii) direcționarea resurselor FED către țările în care FED a finanțat în trecut investiții substanțiale în infrastructura rutieră și (iii) creșterea efectului de pârghie al resurselor FED combinând aceste granturi cu împrumuturi și promovând participarea sectorului privat la finanțarea modernizării și a extinderii rețelei rutiere;
66. susține pe deplin recomandarea Curții de Conturi potrivit căreia Comisia ar trebui să definească condiții formale clare, măsurabile și delimitate în timp care să abordeze principalele necesități legate de reforma politicilor în ceea ce privește întreținerea drumurilor și supraîncărcarea vehiculelor și să efectueze analize periodice și structurate

cu privire la îndeplinirea condițiilor, precum și evaluări periodice privind sectorul rutier al diferitelor țări și evaluări ex post ale proiectelor;

67. invită Comisia să prezinte un raport în termen de 6 luni cu privire la modalitățile în care, la elaborarea politicii sale privind infrastructura rutieră, se iau în considerare protecția mediului și promovarea siguranței rutiere; constată, în această privință, că rețeaua rutieră din Africa Subsahariană este utilizată pentru toate tipurile de activități de tranzit, care combină traficul lent cu cel rapid, întâlnindu-se inclusiv elevi care merg pe jos la școală, preocupările legate de siguranță prezentând, prin urmare, o importanță de prim ordin; își exprimă, de asemenea, dorința de a fi ținut la curent în legătură cu modurile în care sunt coordonate proiectele finanțate de Uniune cu alți donatori și alte organizații, nu doar în domeniul construcției de drumuri, ci și în aspecte legate de planificare și întreținere;
68. recomandă Comisiei să reacționeze în mod ferm, proporțional și în timp util în cazul în care angajamentul guvernelor de a aborda problemele semnalate și de a da curs recomandărilor formulate este nesatisfăcător, inclusiv prin suspendarea sau anularea finanțării FED pentru programe individuale sau pentru sectorul rutier în ansamblu;
69. își exprimă sprijinul față de propunerea Curții de Conturi potrivit căreia Comisia ar trebui să depună toate eforturile pentru a se asigura că există o implicare credibilă a guvernelor în activitățile planificate, să acorde o mai mare atenție cauzelor fundamentale care stau la originea supraîncărcării vehiculelor și să furnizeze sprijin pentru a ajuta țările partenere să efectueze analize economice riguroase cu ajutorul cărora acestea să poată decide cu privire la echilibrul adecvat între întreținerea și extinderea rețelei lor rutiere, luând în considerare toate criteriile relevante de natură economică, socială, ecologică, financiară, tehnică și operațională;

Partea a VIII-a - Raportul special nr. 18/2012 al Curții de Conturi intitulat „Asistența acordată de Uniunea Europeană pentru sprijinirea supremației legii în Kosovo”

70. salută constatările și recomandările din Raportul special al Curții de Conturi privind asistența acordată de Uniunea Europeană pentru sprijinirea supremației legii în Kosovo;
71. constată că Uniunea acordă o asistență semnificativă pentru sprijinirea supremației legii în Kosovo, astfel încât Kosovo este cel mai important beneficiar din întreaga lume de asistență acordată de UE, calculată pe cap de locuitor;
72. salută constatările Curții de Conturi conform cărora asistența oferită de Uniune a contribuit la progresele realizate în domeniul infrastructurii vamaale a Kosovo; constată însă cu îngrijorare că trebuie realizate în continuare progrese importante pentru a se combate criminalitatea organizată, a se îmbunătăți capacitatea forțelor de poliție din Kosovo și a se eradică corupția; prin urmare, solicită autorităților din Kosovo să investească în continuare asistența de preaderare din partea Uniunii în programe și proiecte destinate să consolideze reforma sistemului judiciar, lupta împotriva corupției și garantarea statului de drept;
73. ia act cu îngrijorare de constrângerile cu care s-a confruntat Uniunea, în special în ceea ce privește coordonarea și atribuțiile Comisiei Europene și ale Misiunii Uniunii Europene de sprijinire a supremației legii în Kosovo (EULEX) în ceea ce privește evaluarea și analiza comparativă a activităților lor de consolidare a capacităților;
74. consideră regretabil faptul că eficiența și eficacitatea EULEX au avut de suferit datorită insuficienței resurselor, cauzată de o capacitate operațională limitată care se datora dificultăților întâmpinate în recrutarea de personal competent și specializat, în special din statele membre; îndeamnă, așadar, Comisia și statele membre să ia măsuri pentru a răspunde problemei de personal și să instituie stimulente adecvate pentru a încuraja și a atrage candidați cu un grad înalt de calificare;
75. invită Comisia și statele membre să revizuiască normele care privesc durata detașărilor în cadrul EULEX; consideră că o durată mai mare ar putea oferi stimulente suplimentare pentru a atrage candidați calificați și ar crește eficacitatea acțiunilor de monitorizare, îndrumare și consiliere;
76. recunoaște faptul că progresele modeste și eficacitatea limitată ale asistenței acordate de Uniune în Kosovo pot fi parțial atribuite ingerințelor politice din partea autorităților kosovare, precum și lipsei de transparență și de voință politică, unei capacități financiare reduse și influenței limitate asupra societății civile;
77. recunoaște că instituirea statului de drept în Kosovo se caracterizează printr-o disparitate geografică, cauzată de faptul că autoritățile kosovare, aflate la Pristina, nu controlează partea de nord a teritoriului; îndeamnă Comisia să țină seama, la planificarea asistenței, de încercările deosebite cu care se confruntă zona de nord a Kosovo;
78. recunoaște că trebuie îmbunătățită eficiența și eficacitatea asistenței furnizate de Uniune; încurajează, prin urmare, dublarea eforturilor de raționalizare a prezenței Uniunii pe teren printr-o mai bună coordonare și integrare între instituțiile Uniunii și între autoritățile kosovare;

79. salută acordul semnat la 19 aprilie 2013 între Serbia și Kosovo, cu scopul de a normaliza relațiile dintre cele două țări; îndeamnă ambele părți să continue să aplice aceeași abordare constructivă, cu scopul de a pune în aplicare acest acord și de a asigura o îmbunătățire vizibilă și durabilă a relațiilor;
80. împărtășește opinia Curții de Conturi cu privire la faptul că, neexistând o poziție comună a Uniunii cu privire la recunoașterea Kosovo, stimulul important reprezentat de aderarea la Uniune este compromis; face referire, în acest context, la Rezoluția Parlamentului European din 18 aprilie 2013 referitoare la integrarea europeană a Kosovo¹, care încurajează cele cinci state membre care nu au recunoscut încă statutul Kosovo să facă acest lucru și le invită să depună toate eforturile necesare pentru a facilita relațiile economice, sociale și politice între cetățenii lor și cei ai Kosovo;
81. împărtășește opinia Curții de Conturi cu privire la faptul că, până în prezent, stimulentele și condițiile utilizate de Comisie și de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) s-au dovedit a avea o utilitate limitată în promovarea supremației legii în Kosovo; solicită așadar Comisiei, SEAE și statelor membre să se asigure că dialogurile desfășurate cu Kosovo în materie de politici, în special cu privire la consolidarea supremației legii, conțin stimulente, precum și condiții prioritare;

¹ Texte adoptate, P7_TA(2013)0187.

Partea a IX-a - Raportul special nr. 20/2012 al Curții de Conturi intitulat „Finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru proiectele de infrastructură de gestionare a deșeurilor municipale contribuie cu eficacitate la îndeplinirea de către statele membre a obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri?”

82. salută Raportul special al Curții de Conturi, intitulat „Finanțarea acordată în cadrul măsurilor structurale pentru proiectele de infrastructură de gestionare a deșeurilor municipale contribuie cu eficacitate la îndeplinirea de către statele membre a obiectivelor politicii UE în materie de deșeuri?” și sprijină recomandările din acest raport;
83. subliniază faptul că, pe baza constatărilor Curții de Conturi, au putut fi evidențiate niveluri diferite și chiar scăzute de performanță a proiectelor care au beneficiat de sprijin financiar din partea UE pentru finanțarea infrastructurii de gestionare a deșeurilor municipale prin intermediul Fondului european de dezvoltare regională și al Fondului de coeziune, în special următoarele aspecte:
- dintre cele șapte stații de tratare mecano-biologică auditate, numai una a contribuit la reducerea cantității de deșeuri trimise spre depozitare finală, iar o altă stație a înregistrat rezultate eterogene din punctul de vedere al performanței, în timp ce patru dintre stații nu au redus semnificativ cantitatea de deșeuri trimise spre depozitare finală, iar una dintre stații nu a fost operațională,
 - în cazul a patru dintre cele șapte stații de compostare supuse auditului, cantitatea de compost produs era mai mică decât nivelul-țintă proiectat,
 - în toate cele opt regiuni incluse în eșantion, proporția deșeurilor biodegradabile în cantitatea totală a deșeurilor trimise spre depozitare finală varia între 31 % și 55 %, drept urmare a tratării ineficace a acestor deșeuri,
 - în niciuna dintre cele opt regiuni incluse în eșantion, autoritățile competente nu au măsurat succesul campaniilor de informare pe care le-au derulat și nici nu au definit de la bun început ținte măsurabile;
84. observă cu îngrijorare că aceste constatări ale Curții de Conturi creează dubii în legătură cu eficacitatea Comisiei în materie de gestionare a banilor publici și invită Comisia să raporteze autorității care acordă descărcarea de gestiune cu privire la motivele care au determinat această situație și la măsurile pe care le aplică și/sau intenționează să le introducă pentru a preveni aceste nereguli și alte nereguli similare;
85. reamintește Comisiei că ar trebui să se concentreze nu numai asupra legalității și regularității cheltuielilor Uniunii, ci și asupra performanței ca obiectiv principal al său; salută în acest sens activitatea de audit a Curții de Conturi, în special rapoartele sale speciale, care se concentrează asupra eficienței și eficacității cheltuielilor Uniunii;
86. consideră că sprijinul financiar acordat de Uniune ar trebui să fie asociat cu îndeplinirea obiectivelor politicii Uniunii în materie de deșeuri; invită statele membre să creeze baze de date fiabile referitoare la gestionarea deșeurilor, atât pentru a monitoriza progresele pe care le înregistrează pentru îndeplinirea obiectivelor politicii Uniunii în materie de deșeuri, cât și pentru a dispune de o bază pentru raportările pe care le transmit Comisiei; invită Comisia să evalueze fiabilitatea datelor pe care le primește de la statele membre;

87. îndeamnă Comisia, în legătură cu principiul „poluatorul plătește”, să solicite de la statele membre aplicarea de către acestea a unor rate mai scăzute de contribuție financiară în acele cazuri în care tarifele plătite de gospodării pentru gestionarea deșeurilor nu acoperă costurile de funcționare și nici costurile de amortizare ale infrastructurii de gestionare a deșeurilor municipale și să aplice ea însăși acest principiu atunci când sunt aprobate proiecte majore;
88. subliniază importanța implementării colectării separate, inclusiv a deșeurilor biodegradabile, astfel încât să se maximizeze performanța infrastructurilor de gestionare a deșeurilor și să se realizeze progrese în îndeplinirea obiectivelor politicii Uniunii în materie de deșeurii; încurajează statele membre să introducă măsuri de ordin economic în gestionarea deșeurilor cu scopul de a stimula prevenirea producerii de deșeurii și reciclarea, în special prin perceperea unei taxe pe eliminarea deșeurilor, prin aplicarea unor sisteme de plată în funcție de cantitatea de deșeurii produsă și prin instituirea altor tipuri de stimulente în cadrul tarifelor plătite de gospodării;
89. invită statele membre să pună accentul pe infrastructuri de gestionare a deșeurilor care să trateze deșeurii separate anterior la sursă și să se asigure că depozitele primesc deșeurii municipale care au fost tratate înainte de eliminare; subliniază că depozitele de deșeurii ar trebui să dispună de o garanție financiară suficientă pentru a putea acoperi costurile legate de închiderea depozitului și de măsurile de întreținere ulterioară pentru o perioadă de cel puțin 30 de ani, calculul acestei garanții trebuind să se bazeze pe o metodologie adecvată;
90. invită statele membre să acorde o atenție mai mare creșterii gradului de sensibilizare a publicului și de participare a acestuia la programele de gestionare a deșeurilor, în special în ceea ce privește separarea deșeurilor la sursă la nivelul gospodăriilor și să măsoare în mod sistematic rezultatele obținute prin intermediul campaniilor de sensibilizare și al strategiilor educaționale;

Partea a X-a - Raportul special nr. 21/2012 al Curții de Conturi intitulat „Raportul cost-eficacitate al investițiilor în eficiența energetică efectuate în cadrul politicii de coeziune”

91. subliniază importanța eficienței energetice având în vedere insuficiența combustibililor fosili și efectele negative asupra mediului provocate de emisiile de dioxid de carbon; sprijină, așadar, pe deplin includerea eficienței energetice în agenda Strategiei UE 2020;
92. salută, ca un exemplu recent de audit de performanță, Raportul special al Curții de Conturi privind raportul cost-eficacitate al investițiilor în eficiența energetică efectuate în cadrul politicii de coeziune;
93. observă că auditul a fost realizat în Republica Cehă, Italia și Lituania – țările care au primit cele mai importante contribuții în valoare absolută din partea Fondului de coeziune și a Fondului european de dezvoltare regională pentru măsuri privind eficiența energetică în perioada de programare 2007-2013 și care au alocat, totodată, cele mai mari sume pentru proiecte până în 2009; constată că auditul a inclus o examinare a patru programe operaționale și a unui eșantion de 24 de proiecte de investiții în eficiența energetică a clădirilor publice; recunoaște că sumele alocate pentru eficiența energetică în cadrul acestor programe au reprezentat aproximativ 28 % din fondurile care urmau să fie alocate pentru eficiența energetică în perioada 2000-2013;
94. subliniază principiile economiei, eficienței și eficacității stabilite în Regulamentul financiar; împărtășește opinia Curții de Conturi conform căreia considerentele legate de raportul cost-eficacitate trebuie să reprezinte unul dintre factorii determinanți pe care se bazează deciziile privind cheltuielile publice adoptate în contextul gestiunii partajate;
95. este de acord că investițiile trebuie să se bazeze pe o evaluare adecvată a nevoilor existente; consideră că prioritățile de la nivelul Uniunii ar trebui să se reflecte și în planurile privind eficiența energetică de la nivel național și subnațional;
96. sprijină ideea conform căreia executarea asistenței financiare acordate de Uniune trebuie să se bazeze pe indicatori de performanță, cum ar fi costul unei unități de energie economisite, perioada preconizată de recuperare a investițiilor și efectiv realizată de programul operațional și reducerea realizată a consumului de energie; acești indicatori trebuie monitorizați cu regularitate; susține ideea că indicatorii de performanță ar trebui să permită compararea, într-o anumită măsură, a statelor membre, inclusiv prin utilizarea unei unități de măsură și a unei metodologii unitare;
97. salută intenția Curții de Conturi de a institui, la nivel național și în diverse sectoare consumatoare de energie, costuri standard de investiții pentru o unitate de energie ce urmează să fie economisită; ia act de preocuparea exprimată de Comisie cu privire la faptul că costurile diferă considerabil de la o țară la alta din cauza diferențelor dintre prețurile la echipamente și a nivelurilor diferite de realizare a măsurilor de reducere a consumului de energie; consideră că acest aspect trebuie examinat mai amănunțit;
98. consideră că perioadele de recuperare a investițiilor în proiecte, care sunt excesiv de lungi, cu o medie de 50 de ani, ajungând în unele cazuri și la 150 de ani, nu sunt acceptabile și nu respectă principiile economiei, eficienței și eficacității;
99. ia act de opinia Comisiei potrivit căreia, în cazul investițiilor în eficiența energetică a clădirilor publice, este important să se adopte o abordare integrată, mai exact să nu se efectueze îmbunătățiri exclusiv pentru sporirea eficienței energetice, ci aceasta să fie

integrată într-o renovare generală care să aibă ca rezultat îmbunătățirea globală a unei clădiri;

100. subliniază că o politică cuprinzătoare pentru eficiența energetică a fost elaborată în totalitate abia după finalizarea proceselor de elaborare, negociere și aprobare a programelor pentru perioada 2007-2013;
101. sprijină, în afară de indicatorii de performanță menționați mai sus, care sunt esențiali pentru a putea fi măsurat raportul cost-eficacitate al investițiilor în eficiența energetică, propunerea Comisiei privind crearea unor indicatori de rezultat comuni pentru prioritățile de investiții în materie de energie și schimbări climatice, care au fost introduși în reglementările-cadru¹ și în reglementările sectoriale pentru următoarea perioadă de programare 2014-2020; consideră că aceste măsuri vor consolida principiul cost-eficacitate în contextul abordării integrate din cadrul politicii de coeziune;
102. subliniază importanța acordată de Parlament conținutului, documentată în Rezoluția sa referitoare la „Către o nouă strategie energetică pentru Europa 2011-2020” (25 noiembrie 2010)² și în Rezoluția sa referitoare la revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică (15 decembrie 2010)³;
103. subliniază importanța Directivei 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică⁴, ale cărei dispoziții vor intra în vigoare la 5 iunie 2014;
104. sprijină ideea de audituri energetice ca un instrument adecvat pentru realizarea de economii de energie, în special în clădiri și în sectorul industrial; observă că auditurile energetice nu sunt obligatorii în sectorul public, fiind introduse numai de unele state membre; solicită Comisiei să prezinte propuneri privind obligativitatea auditurilor energetice în sectorul public ca o condiție prealabilă pentru cofinanțarea de proiecte de la bugetul Uniunii;
105. subliniază că este necesar ca auditorii energetici să aplice principiul cost-eficacitate atunci când formulează recomandări care vizează realizarea de economii de energie;
106. îndeamnă statele membre să asigure transparența criteriilor pentru selectarea proiectelor și să le alinieze la cerințele privind eficiența energetică; subliniază importanța achizițiilor publice, în special a e-achizițiilor, care vor asigura transparența criteriilor de selecție a proiectelor și un raport adecvat cost-eficacitate pentru proiecte;

¹ COM(2013)0246 din 22 aprilie 2013.

² JO C 99 E, 3.4.2012, p. 64.

³ JO C 169 E, 15.6.2012, p. 66.

⁴ JO L 315, 14.11.2012, p 1.

Partea a XI-a - Raportul special nr. 22/2012 al Curții de Conturi intitulat „Fondul european de integrare și Fondul european pentru refugiați contribuie în mod eficace la integrarea resortisanților țărilor terțe?”

107. subliniază importanța asigurării unei gestiuni eficiente a fluxurilor migratorii și a primirii refugiaților și a persoanelor strămutate; se declară în favoarea tratamentului corect aplicat resortisanților țărilor terțe și în favoarea integrării lor sociale, civice și culturale;
108. ia act de Raportul special al Curții de Conturi intitulat „Fondul european de integrare și Fondul european pentru refugiați contribuie în mod eficace la integrarea resortisanților țărilor terțe?” și de recomandările cuprinse în acesta;
109. se declară preocupat de numărul considerabil de nereguli constatate de Curtea de Conturi la momentul efectuării auditurilor, în special de următoarele aspecte:
 - adoptarea cu întârziere a legislației, prezentarea cu întârziere de către Comisie a normelor de aplicare și a orientărilor-cheie;
 - eficacitatea fondurilor nu a putut fi măsurată deoarece statele membre nu au instituit sisteme eficace de monitorizare și de evaluare pentru a raporta cu privire la realizarea programelor;
 - nu s-a putut evalua corespunzător contribuția fondurilor la integrare din cauza faptului că statele membre auditate nu au stabilit niveluri-țintă și indicatori adecvați pentru programele lor anuale;
 - deficiențele și neajunsurile persistente referitoare la autoritățile de certificare și la cele de audit; deficiențele în ceea ce privește aprobarea de către Comisie a sistemelor de gestiune și de control instituite de statele membre;
 - eficacitatea fondurilor a fost afectată negativ de modul în care programul SOLID (Programul general „Solidaritatea și gestionarea fluxurilor migratorii” pentru perioada 2007-2013) a fost conceput, și anume în mod fragmentat și necoordonat corespunzător cu alte fonduri ale UE;
 - nu a fost valorificată experiența acumulată cu fondurile structurale și în elaborarea Fondului european pentru refugiați și a Fondului european de integrare a resortisanților țărilor terțe;
 - raportul intermediar al Comisiei, bazat pe rapoartele statelor membre, a fost prezentat cu întârziere și fără să cuprindă rezultatele cantitative ale programelor în afară de numărul proiectelor finanțate în fiecare stat membru și s-a bazat mai curând pe planuri decât pe implementarea efectivă; acest raport nu indică în niciun fel sumele cheltuite;
 - lanțul lung de controale din partea a trei autorități, care prezintă un volum administrativ excesiv în raport cu dimensiunea fondurilor implicate;
110. salută propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de

instituire a Fondului pentru azil și migrație¹ și propunerea Comisiei de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a dispozițiilor generale privind Fondul pentru azil și migrație și instrumentul de sprijin financiar pentru cooperarea polițienească, prevenirea și combaterea criminalității și gestionarea crizelor²;

111. salută preluarea de către Comisie a unui număr de recomandări ale Curții de Conturi prin includerea dispozițiilor corespunzătoare în noile sale propuneri privind Fondul pentru azil și migrație și invită Consiliul să sprijine aceste dispoziții;
112. salută propunerea Comisiei cu privire la instituirea unui set de indicatori comuni obligatorii începând cu noul program pentru perioada 2014-2020 și referirea explicită la sistemele computerizate de stocare și transmitere a datelor privind indicatorii;
113. consideră că acest lucru este crucial pentru a permite statelor membre să colecteze date pe întreaga durată a perioadei de programare;
114. îndeamnă, prin urmare, statele membre să stabilească indicatori proprii la nivel național, precum și valori-țintă pentru programele lor naționale și să depună în timp util rapoarte naționale de evaluare;
115. solicită Comisiei să monitorizeze rapoartele naționale de evaluare care au trebuit prezentate la 31 octombrie 2012;
116. ia act cu îngrijorare de constatarea din auditul Curții de Conturi pentru perioada 2007-2013 privind lipsa de consultare cu partenerii din anumite state membre; se declară îngrijorat că lipsa de parteneriat a fost acută în special în ceea ce privește autoritățile FES și a cauzat suprapuneri și oportunități de sinergie irosite;
117. în acest context, salută dispozițiile consolidate din cadrul propunerii 2014-2020 care prevăd că parteneriatul va include autorități competente regionale, locale, urbane și alte autorități publice;
118. salută instituirea unor comitete de monitorizare „pentru a sprijini punerea în aplicare a programelor naționale”; sugerează valorificarea experienței oferite de utilizarea aceluiași mecanism în cadrul fondurilor structurale;
119. ia act cu îngrijorare de faptul că sistemul de programare anuală determină un volum administrativ excesiv atât în sarcina statele membre, cât și în sarcina Comisiei; salută noua propunere care ar urma să desființeze programele anuale în favoarea programelor naționale care să acopere perioada 1 ianuarie 2014-31 decembrie 2020;
120. sprijină propunerea Comisiei de creare a unei rețele de monitorizare și evaluare compusă din statele membre și Comisie pentru a facilita schimbul de bune practici în materie de monitorizare și evaluare;
121. salută desființarea autorității de certificare și consideră că o structură organizată pe două niveluri (autoritatea responsabilă și autoritatea de audit) va da rezultate mai bune în ceea ce privește eficiența și simplificarea controalelor;

¹ COM(2011)0751 din 15 noiembrie 2011.

² COM(2011)0752 din 15 noiembrie 2011.

122. îndeamnă Comisia să discute cu statele membre și să adopte orientări pentru punerea în aplicare a noului fond de îndată ce va fi posibil, ținând seama și de calendarul de adoptare a noului fond;
123. subliniază importanța controalelor neanunțate la fața locului;
124. consideră că statele membre nu ar trebui scutite de responsabilități; prin urmare, consideră că propunerea Comisiei de a plăti până la 100 % în cazurile de asistență de urgență ar trebui redusă la „peste 90 %”;
125. sprijină propunerea Comisiei de a contribui la programele naționale cu până la 75 % în mod regulat; consideră că ar trebui să existe o definiție adecvată și strictă a contextului de „cazuri justificate în mod corespunzător”, care introduce posibilitatea unei contribuții de 90 % din bugetul Uniunii;
126. consideră că, în plus față de prefinanțarea inițială de 4 % pentru întreaga perioadă de programare, ar trebui adăugat un procent anual de prefinanțare de 2,5 % pentru a diminua problemele legate de fluxurile de numerar;
127. ia act de suprapunerea dintre prioritățile politice ale Fondului pentru azil și migrație și ale Fondului social european în ceea ce privește integrarea resortisanților țărilor terțe și salută planurile Comisiei de a examina „complementaritatea dintre acțiunile puse în aplicare în cadrul regulamentelor specifice și cele desfășurate în cadrul altor politici, instrumente și inițiative relevante ale Uniunii”¹;
128. consideră, cu toate acestea, că ar fi adecvat și conform principiului subsidiarității să se acorde statelor membre care doresc posibilitatea de a prevedea în programele lor naționale nivelul și măsura în care va exista sinergie și complementaritate între cele două fonduri în cauză; în acest sens, solicită Comisiei să acorde atenția cuvenită și să urmărească posibilitatea realizării unei sinergii consolidate între cele două fonduri în cadrul acordurilor de parteneriat cu statele membre;
129. solicită Comisiei să încurajeze statele membre să furnizeze informații mai detaliate cu privire la coerența și complementaritatea fondurilor Uniunii;
130. salută activitățile avansate menite să asigure un sistem IT comun cu fondurile structurale și cu fondurile de investiții europene;

¹ COM(2011)0752, articolul 50 alineatul (6).

Partea a XII-a - Raportul special nr. 23/2012 al Curții de Conturi intitulat „Au reușit măsurile structurale ale UE să sprijine cu succes regenerarea siturilor industriale și militare dezafectate?”

131. subliniază rolul esențial al regenerării siturilor militare și industriale sau a siturilor dezafectate ca prim pas înspre creșterea atractivității unei regiuni, constituind o condiție prealabilă pentru desfășurarea unor activități economice prin care se creează locuri de muncă, crearea de spații publice etc.;
132. ia act de raportul special al Curții de Conturi intitulat „Au reușit măsurile structurale ale UE să sprijine cu succes regenerarea siturilor industriale și militare dezafectate?”, precum și de recomandările sale;
133. salută faptul că toate proiectele prezentau anumite caracteristici-cheie care au avut un efect pozitiv asupra sustenabilității lor și că, dintr-un total de 22 proiecte finalizate, 18 și-au atins în totalitate țintele în ceea ce privește realizările fizice, iar patru proiecte au avut într-o proporție care variază între 90 % și 100 % realizările fizice preconizate;
134. subliniază că ar trebui să se acorde prioritate reamenajării care oferă posibilitatea de a desfășura activități economice, cum ar fi crearea de locuri de muncă, și consideră că conceptul de utilizare finală ar trebui să reprezinte un aspect central al cheltuielilor Uniunii; subliniază că siturile dezafectate ar trebui regenerate, iar utilizarea terenurilor neconstruite ar trebui să fie considerată ca fiind ultima opțiune, la care să se recurgă doar în caz de necesități economice stringente;
135. subliniază necesitatea de a dispune de date fiabile cu scopul de a asigura evaluarea eficacității și a performanței și invită Comisia să ia măsuri ca aceste date să fie colectate (inventar, nivel de contaminare etc.); invită statele membre să elaboreze inventare ale siturilor dezafectate și să colecteze date privind condiția fiecărui sit dezafectat (nivel de contaminare), permițând astfel stabilirea priorităților de finanțare din partea Uniunii;
136. invită Comisia și statele membre să aplice o clauză de rambursare în fiecare acord de grant; consideră că respectiva clauză de rambursare ar trebui să ia în considerare o abordare pe termen lung/ciclu de viață și că reevaluările ar trebui să țină seama de o perioadă de 15 ani, în care un proiect de regenerare să ajungă într-un stadiu avansat și să genereze venituri;
137. regretă că, deși autoritățile cunosc principiul „poluatorul plătește”, poluatorul nu a suportat în totalitate costul activităților de decontaminare în niciunul dintre cazurile examinate; recunoaște că aplicarea în practică a principiului „poluatorul plătește” este o sarcină dificilă; invită însă statele membre să ia măsuri pentru depășirea dificultăților în identificarea poluatorilor și îndeamnă Comisia să impună aplicarea principiului „poluatorul plătește” ca o condiție pentru acordarea de finanțare din partea Uniunii;
138. salută propunerea Comisiei de directivă-cadru privind solul (COM(2006)0232), care cuprinde dispoziții ce abordează o serie de aspecte identificate de Curtea de Conturi și recomandările Curții, și îndeamnă Consiliul să sprijine propunerea Comisiei;

Partea a XIII-a - Raportul special nr. 24/2012 al Curții de Conturi intitulat „Răspunsul Fondului de solidaritate al Uniunii Europene la cutremurul produs în 2009 în regiunea Abruzzi: Pertinența și costul acțiunilor”

139. salută Raportul special nr. 24/2012¹ al Curții de Conturi, în ciuda întârzierii de peste un an; ia act de faptul că, prin acest raport, în cele din urmă, o instituție a Uniunii oferă Parlamentului și contribuabililor din Uniune răspunsuri la unele dintre întrebările privind gestionarea fondurilor Uniunii în regiunea Abruzzi, după cutremurul din 2009;
140. felicită Curtea de Conturi pentru garantarea respectării Regulamentului privind Fondul de solidaritate al Uniunii Europene (FSUE) (Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2012/2002²) în ceea ce privește tipul de adăpost care poate fi oferit în temeiul regulamentului;
141. este pe deplin de acord cu declarația Curții de Conturi potrivit căreia „aproximativ 30 % (144 de milioane de euro) din contribuția FSUE a fost alocată pentru operațiuni care erau pe deplin eligibile în temeiul Regulamentului FSUE. Cu toate acestea, proiectul CASE (acronimul italian pentru «Complessi Antisismici Sostenibili Ecomcompatibili», adică locuințe consolidate împotriva seismelor și ecosustenabile), deși corespundea nevoilor efective, nu a respectat prevederile specifice ale Regulamentului FSUE întrucât a avut ca obiect construirea de clădiri noi permanente și nu de locuințe temporare; proiectul CASE a utilizat 70 % din fonduri, respectiv 350 de milioane de euro. Strategia aleasă pentru proiectul CASE a avut în vedere nevoile în materie de locuințe ale unui număr de 15 000 de persoane din totalul populației afectate de cutremur, însă nu a răspuns în timp util și la o capacitate suficientă la nevoile efective ale acestei populații. Locuințele din cadrul proiectului CASE erau mult mai scumpe decât casele standard³; constată că aceasta se explică prin condițiile de urgență;
142. constată că decretul nr. 1462 din 3 aprilie 2012 al prefectului Gabrielli confirmă evaluarea Curții de Conturi și transferă locuințele CASE în proprietatea municipalității Aquila, definindu-le la articolul 1 drept „locuințe destinate uzului permanent”⁴;
143. ia act de neregularitățile identificate de Comisie în raportul său de audit din 2012; regretă că raportul preliminar de audit al Comisiei este confidențial, ceea ce înseamnă că cetățenii europeni nu au acces la informații privind modul în care sunt utilizați banii proveniți din impozite; ia act de faptul că versiunea italiană finală a raportului poate fi făcută publică în condițiile obișnuite privind protecția datelor cu caracter personal;
144. solicită Comisiei să clarifice de ce i) deși alertată de anchetele deschise de procurorul din Aquila, Comisia a refuzat mereu să ancheteze dacă fondurile acordate de Uniune au fost

¹ Scrisoarea președintelui Curții de Conturi Europene, Victor Caldera, 10 decembrie 2010 – CPT11656EN01-10PP-OR.doc.

² JO L 311, 14.11.2002, p. 3.

³ Comunicatul de presă al Curții de Conturi Europene ECA/13/05.

⁴ *Art. I. I moduli abitativi destinati ad una durevole utilizzazione di cui all'articolo 2 del decreto legge 28 aprile 2009, n. 39, convertito con modificazione alla legge 24 giugno 2009, 11.77, identificati dalle corrispondenti unita immobiliari riepilogate nell'allegato n. 1, che costituisce parte integrante e sostanziale del presente decreto, sono assegnati in proprietà a titolo gratuito al Comune di L'Aquila. Comisia consideră că termenul „permanent” este o traducere greșită a termenului „durabil”; acesta ar trebui înțeles ca „de durată”.*

plătite unor operatori economici care au legături cu criminalitatea organizată; ii) deși Comisia a fost alertată de faptul că ar putea exista probleme în ceea ce privește costurile proiectului CASE, Comisia nu a dat curs acestui subiect;

145. ia act de faptul că peste 42 % din proiectul CASE a fost construit din banii contribuabililor din Uniune;
146. regretă că Parlamentul așteaptă și în prezent să fie informat de către Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) dacă s-au detectat nereguli și dacă au fost necesare acțiuni ulterioare;
147. își exprimă îngrijorarea în legătură cu cele opt persoane reținute de poliția italiană, care sunt suspectate de manipularea autorizațiilor de construcție pentru lucrările de reconstrucție care au loc în Regiunea Abruzzi și în orașul L'Aquila; solicită Comisiei să monitorizeze evoluția acestei situații și să prezinte Parlamentului un raport în acest sens, care să se refere inclusiv la cauzele penale;
148. salută dezbaterile purtate în legătură cu revizuirea Regulamentului FSUE, care iau în considerare „lecțiile învățate” în urma cutremurului din regiunea Abruzzi;

Partea a XIV-a - Raportul special nr. 25/2012 intitulat „S-au instituit instrumente în vederea monitorizării eficacității finanțării acordate prin Fondul social european pentru lucrătorii în vârstă?”

149. salută Raportul special al Curții de Conturi intitulat „S-au instituit instrumente în vederea monitorizării eficacității finanțării acordate prin Fondul social european pentru lucrătorii în vârstă?” și prezintă următoarele observații în legătură cu recomandările formulate în cadrul acestuia;
150. salută faptul că unele dintre aspectele abordate de către Curtea de Conturi, printre care și un accent mai puternic pe performanță, au fost abordate de către Comisie în propunerea sa de regulament privind noua perioadă de programare 2014-2020 și încurajează statele membre să sprijine poziția adoptată de către Comisie;
151. reliefează faptul că, deși reducerea la minimum a ratei de eroare prezintă o importanță determinantă, aceasta poate aduce în unele cazuri prejudicii performanței de ansamblu a unui program sau proiect; constată că, acordându-se o tot mai mare atenție regularității și legalității, în loc să se încurajeze creșterea performanței, Fondul social european este utilizat într-un mod mai puțin novator;
152. constată că, deși se pune un accent mai puternic pe performanță și rezultate, acest fapt nu înseamnă că statele membre doresc să contribuie la o rezervă de performanță, ceea ce nu constituie o soluție adecvată în această perioadă de incertitudine economică;
153. invită statele membre să-și proiecteze programele operaționale într-un mod care să permită măsurarea performanței Fondului social european și, în special, stabilirea unor obiective și a unor indicatori operaționali cuantificați pentru a se măsura realizările, rezultatele și impacturile specifice și să își stabilească jaloane intermediare, precum și să prevadă o ierarhie a valorilor-țintă și să încorporeze la nivel de proiect rezultatul și obiectivele de impact ale programului operațional, permițând astfel ca plățile să fie corelate cu performanța;
154. invită statele membre să își conceapă sistemele de monitorizare și de evaluare într-un mod care să permită ca progresele realizate în direcția tuturor valorilor-țintă să poată fi măsurate în timp util și într-un mod inteligibil, precum și la intervale regulate, permițând astfel să se întreprindă acțiuni corective și să se câștige o experiență care să poată fi valorificată în cadrul viitoarelor procese decizionale, și să asigure culegerea la timp a unor date pertinente și verificabile, realizarea de evaluări continue și măsurarea efectului net asupra ocupării forței de muncă exercitat de acțiunile FSE ce au drept obiectiv creșterea ratei de ocupare a forței de muncă;
155. invită Comisia să promoveze aceste recomandări cu ocazia negocierii programelor operaționale; invită, de asemenea, Comisia să pună la dispoziție date adecvate cu privire la mijloacele mobilizate și la rezultatele obținute prin intermediul FSE, să se asigure că statele membre transmit informații consecvente și fiabile, între altele, prin emiterea unor indicatori comuni care să fie incluși de către statele membre în programele lor operaționale; invită Comisia să analizeze în detaliu aspectele legate de performanță cu ocazia evaluării sistemelor de gestiune și de control;

Partea a XV-a - Raportul special nr. No 1/2013 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat de UE pentru industria de prelucrare a produselor agroalimentare a contribuit în mod eficace și eficient la creșterea valorii adăugate a produselor agricole?”

156. ia act de Raportul special al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat de UE pentru industria de prelucrare a produselor agroalimentare a contribuit în mod eficace și eficient la creșterea valorii adăugate a produselor agricole?” și de recomandările acesteia;
157. își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul considerabil de deficiențe constatate de Curte pe parcursul auditului, în special de faptul că proiectarea și programarea măsurii fac dificilă evitarea riscurilor și asigurarea eficacității și a eficienței de către statele membre atunci când selecționează proiecte individuale pentru sprijin, precum și că mecanismele de monitorizare și evaluare nu strâng informațiile privind valoarea adăugată sau efectele asupra competitivității sectorului agricol; constată că, prin urmare, nu există o bază satisfăcătoare de monitorizare și evaluare și de asigurare a răspunderii;
158. regretă că limitarea la minimum a normelor și simplificarea au avut ca rezultat o măsură cu o valoare adăugată foarte îndoielnică; și anume, legislația în sine nu menționează care va fi menirea valorii adăugate și nici cine ar trebui să beneficieze de o astfel de valoare adăugată;
159. consideră că nivelul actual de flexibilitate este excesiv, întrucât măsura nu se mai concentrează pe ceva anume și a devenit o subvenție generală, riscând să devină un cadou pentru societățile de prelucrare a produselor agroalimentare;
160. ia act de faptul că, din 24 de proiecte auditate de Curtea de Conturi, doar șase aveau un efect evident de valoare adăugată și au fost clasificate ca fiind „de înaltă valoare adăugată”, în timp ce Curtea de Conturi a evaluat alte 12 proiecte ca fiind medii, iar restul de șase proiecte au contribuit într-o mică măsură sau deloc la creșterea valorii produselor agricole;
161. consideră că statele membre ar trebui să identifice în mod clar în programele lor de dezvoltare rurală (PDR) domeniul și motivul pentru care sunt necesare intervenții publice pentru ameliorarea valorii adăugate a produselor agricole și a competitivității sectorului agricol; consideră că programele de dezvoltare rurală ar trebui să stabilească obiective specifice și măsurabile, care să fie legate de nevoile identificate; îndeamnă Comisia să aprobe numai programele de dezvoltare rurală care prezintă strategii fundamentate și exhaustive, însoțite de explicații clare prin care să se demonstreze modul în care sprijinul financiar pentru industria agroalimentară va contribui la ameliorarea competitivității sectorului agricol;
162. invită statele membre să definească și să aplice criteriile care să asigure selecția unor proiecte eficace și durabile în raport cu obiectivele specifice ale statelor membre; solicită Comisiei să se asigure că aceste criterii sunt aplicate în mod corect și consecvent și salută propunerea Comisiei pentru următoarea perioadă de programare care stipulează că ar trebui definite criterii de selecție pentru operațiunile realizate în temeiul tuturor măsurilor;
163. reiterează convingerea sa că statele membre și Comisia ar trebui să promoveze adoptarea unor bune practici cu privire la atenuarea riscului de apariție a efectului de balast și a efectului de dislocare; invită statele membre să analizeze riscul de efect de balast și de efect de dislocare, atât când își elaborează programele de dezvoltare rurală, cât și când

selectează proiecte, și să direcționeze sprijinul către proiecte pentru care există o nevoie demonstrabilă de sprijin public și care prezintă o valoare adăugată; solicită Comisiei să raporteze autorității responsabile cu descărcarea de gestiune cu privire la progresele înregistrate în schimbul de bune practici cu statele membre referitoare la atenuarea riscului de apariție a efectului de balast și a efectului de dislocare;

164. aprobă recomandarea Curții potrivit căreia, în noua perioadă de programare, Comisia ar trebui să îmbunătățească cadrul comun de monitorizare și evaluare, astfel încât să ofere informații utile privind realizările proiectelor și măsurile finanțate prin ameliorarea activităților de evaluare în curs de desfășurare; consideră că metodologia actuală care folosește rapoarte extinse de evaluare intermediară s-a dovedit inadecvată;
165. salută propunerile Comisiei privind sistemul de monitorizare și evaluare pentru perioada 2014–2020, care înlocuiește cerința de evaluare intermediară cu rapoarte anuale extinse de punere în aplicare (în 2017 și 2019), care trebuie să evalueze progresul înregistrat în realizarea obiectivelor programului, precum și dispoziția potrivit căreia statele membre ar trebui să efectueze evaluări pe parcursul perioadei de programare în conformitate cu un plan de evaluare; amintește Comisiei că este indispensabil să colecteze date detaliate la nivelul măsurii pentru a permite cadrului comun de monitorizare și evaluare să furnizeze detalii privind succesul măsurilor;

Partea a XVI-a - Raportul special nr. 2/2013 al Curții de Conturi intitulat „A asigurat Comisia punerea eficientă în aplicare a celui de Al șaptelea program-cadru pentru cercetare?”

Simplificare

166. se declară de acord cu evaluarea generală a Curții de Conturi ce afirmă că „Comisia a luat o serie de măsuri pentru simplificarea normelor de participare” prin introducerea unor simplificări administrative și financiare pentru normele de participare la PC7, care reduc sarcina administrativă asupra beneficiarilor și facilitează accesul acestora la program; cu toate acestea, consideră că perioadele ar putea fi reduse și mai mult dacă s-ar îmbunătăți comunicarea internă și s-ar realiza un schimb de bune practici între DG-uri, precum și dacă s-ar introduce la timp noi instrumente IT eficiente;
167. salută utilizarea în creștere de rate fixe pentru costurile directe și indirecte, inclusiv introducerea de costuri medii de personal; subliniază, totodată, necesitatea unor eforturi continue pentru standardizarea practicilor de rambursare;
168. își exprimă îngrijorarea față de demersurile nereușite de a stabili un mecanism de certificare pentru aprobarea metodologiilor de cost, care ar conferi asigurări beneficiarilor cu privire la metodologiile proprii; consideră că aplicarea la scară largă a ratei forfetare pentru costurile indirecte în inițiativa Orizont 2020 va contribui și mai mult la prevenirea eventualelor abuzuri financiare și la scăderea ratelor de eroare, fiind astfel utilă pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și facilitând participarea potențialilor beneficiari din cele 12 state noi membre ale UE;
169. se declară de acord cu Curtea de Conturi că Comisia a introdus noi instrumente IT de tip front-office eficiente, care au îmbunătățit considerabil interacțiunea cu beneficiarii, au condus la sarcini administrative mai mici pentru ambele părți și au contribuit la evitarea riscului unei posibile dublări a finanțării; își exprimă preocuparea, cu toate acestea, că mai există încă o provocare considerabilă, și anume optimizarea instrumentelor IT de tip back-office, ce ar permite reducerea și mai accentuată a sarcinii administrative și ar garanta o interconectare eficientă între modulele utilizate de diversele direcții generale; apreciază eforturile depuse pentru realizarea instrumentului IT comun de tip back-office (SYGMA) și a instrumentului electronic comun de organizare a fluxului de lucru (Compass), care au început cu mult înainte de data preconizată și care ar trebui să asigure disponibilitatea instrumentelor respective pentru inițiativa Orizont 2020;

Control financiar

170. subliniază necesitatea găsirii echilibrului corect între o sarcină administrativă mai mică și un control financiar eficient; constată că datorită specificului domeniului de cercetare ar trebui să fie încurajată o abordare tolerantă la risc și bazată pe fundamente științifice, astfel încât să se realizeze excelența în cercetare și un impact mai bun al proiectelor; consideră că această abordare va permite Comisiei să mențină un echilibru între încredere și control;
171. încurajează Comisia să urmeze recomandarea Curții de Conturi de a se concentra pe controalele ex ante adresate beneficiarilor ce prezintă mai multe riscuri, introducând astfel profilul de risc al beneficiarului, pe baza rezultatelor obținute prin controalele ex post și a

performanțelor;

Eficiență și eficacitate

172. consideră că este necesar să se pună un mai mare accent pe eficacitate, ce este esențială pentru asigurarea unei cercetări de vârf în Europa, fără a subestima îmbunătățirea practicilor și procedurilor administrative și financiare, care este esențială pentru implementarea eficientă a PC7; consideră că realizarea unui spațiu european de cercetare este un element fundamental pentru prosperitatea economică pe termen lung și pentru competitivitatea Uniunii și că este strâns legată de realizarea obiectivelor stabilite și rezultatele așteptate de la PC7; salută în acest sens introducerea indicatorilor de performanță în Orizont 2020, pentru a măsura implementarea programului în termeni de ieșiri, rezultate și efecte specifice, având, totodată, în vedere obiectivele programului;
173. încurajează canalizarea rezultatelor cercetării în inițiative cu un impact tangibil pozitiv asupra vieții cotidiene a cetățenilor, de exemplu cele care contribuie la conceptul de orașe inteligente și care previn generarea de proiecte de cercetare doar de dragul cercetării; consideră că securitatea și apărarea constituie un potențial domeniu pentru inovarea și dezvoltarea bazei industriale și tehnologice; încurajează, prin urmare, dezvoltarea în continuare a activităților de cercetare în acest domeniu pentru a valorifica tehnologiile cu dublă utilizare și transferul de know-how în sectorul civil, astfel încât să răspundă mai bine provocărilor societale;
174. recunoscând decalajul persistent între rezultatele cercetării și introducerea cu succes a produselor pe piață, îndeamnă Comisia să promoveze în continuare legătura cercetare - inovare - piață pentru a stimula competitivitatea economică relativă a Uniunii la scară globală;
175. constată că Uniunea ar trebui să-și identifice avantajele competitive în zonele de avangardă a cercetării și să contribuie la încurajarea tinerilor cercetători în dezvoltarea unei cercetări de vârf în Europa; consideră că introducerea unei definiții uniforme și cuprinzătoare a inovării ar facilita procesul de aplicare și ar mări atractivitatea programului pentru beneficiari, în special pentru IMM-urile cu capacități administrative limitate;

Instrumente noi

176. salută aplicarea noilor forme de instrumente de capital de risc pentru parteneriatele de tip public-privat ITC (inițiative tehnologice comune) și MFPR (mecanism de finanțare cu partajarea riscurilor) în cadrul PC7, precum și rezultatele acestor instrumente în asigurarea finanțării pentru investiții industriale pe termen lung și în stimularea investițiilor private în cercetare;
177. recunoaște că unele ITC-uri au înregistrat succese mari în implicarea IMM-urilor în proiectele lor, înregistrând o medie de 21 % din totalul fondurilor disponibile furnizate de ITC IMM-urilor; constată că funcționarea ITC-urilor a fost afectată de cadrul legal extrem de complex și de implementarea interzisă a serviciilor comune, ceea ce a condus la faptul că o pondere medie de 52 % din personalul lor a fost alocat sarcinilor administrative;

178. consideră că abordarea mai precaută a Comisiei în timpul primilor ani de implementare a MFPR a fost rezonabilă și în conformitate cu condițiile economice din Europa; recomandă însă înlăturarea oricărei suspiciuni asupra faptului că instrumentul este folosit ca un instrument eficient pentru proiecte de cercetare cu un grad mai ridicat de risc, care altfel, nu ar fi susținute de către băncile comerciale, dar ar putea determina progrese majore în inovare; consideră că un pas în direcția potrivită este stabilirea Instrumentului de partajare a riscului (IPR), care completează MFPR existent, asigurând astfel, participarea IMM-urilor orientate spre cercetare;

Sinergii

179. constată că sunt necesare eforturi suplimentare pentru a permite Comisiei să identifice în mod eficace practicile divergente în implementarea proiectului și pentru a se asigura că toți beneficiarii sunt tratați într-un mod consecvent și uniform de către diferitele direcții generale ale Comisiei și alte entități responsabile de implementare pentru a le ușura povara administrativă; remarcă necesitatea de a garanta că structurile existente, Serviciul de informare în domeniul cercetării și Comitetul de clarificare pentru chestiuni legate de cercetare, îndeplinesc atribuțiile conferite inițial Centrului unic de clarificare a problemelor;

180. apreciază complexitatea promovării unei mai mari sinergii între PC7 și fondurile structurale (SF), consideră că Comisia și-ar putea intensifica comunicarea cu statele membre, prin prezentarea unor bune practici, pentru a se asigura că FS sunt utilizate în mod eficient pentru facilitarea atât a unei abordări sinergice ascendente (pregătirea proiectului, construirea de capacități), cât și a unei abordări sinergice descendente (demonstrație pe scară largă, realizarea de piață); consideră, astfel, că dimensiunea regională a C&D ar putea fi îmbunătățită prin încurajarea inovației - cercetării - educației (așa-numitul „triunghi al cunoașterii”) și crearea de zone de excelență și grupuri regionale, extinzând astfel aria geografică a PC7 în vederea distribuției eficiente și eficace a proiectelor în toate statele membre; recunoaște necesitatea unei mai bune coordonări a alocațiilor FS pentru dezvoltarea infrastructurii de cercetare și pentru finanțarea ulterioară a activităților de cercetare din cadrul programelor-cadru;

Partea a XVII-a - Raportul special nr. 3/2013 al Curții de Conturi intitulat „Programele Marco Polo au fost eficiente în transferarea traficului în afara rețelei rutiere?”

181. salută Raportul special al Curții de Conturi intitulat „Programele Marco Polo au fost eficiente în transferarea traficului în afara rețelei rutiere?” și aprobă recomandările formulate în cadrul acestuia;
182. consideră că obiectivele programelor Marco Polo de a transfera traficul dinspre rețeaua rutieră către moduri de transport mai ecologice rămân valabile și reprezintă un aspect esențial al politicii Uniunii Europene din domeniul transportului, obiective la care Parlamentul European subscrie fără rezerve;
183. apreciază că ideile care au condus la crearea programului rămân novatoare și în ziua de azi și pot genera servicii de transport de mărfuri eficiente și durabile; consideră totuși că, din punctul de vedere al funcționării, instrumentul și metodologia utilizate nu au corespuns interesului programului;
184. apreciază că rezultatele trebuie analizate și prin prisma schimbărilor produse pe piață și a încercărilor crizei economice; consideră totuși că încetinirea creșterii economice nu poate oferi un pretext pentru insuficiențele rezultate ale programului; îndeamnă în acest sens Comisia să desprindă concluzii din rezultatele programelor Marco Polo (în curs de desfășurare), să rețină cele mai bune practici și, de asemenea, să învețe din greșelile de concepție și implementare în perspectiva programării viitoare;
185. ia act de faptul că nu a fost propus niciun regulament de finanțare consacrat programului Marco Polo III pentru perioada de programare 2014-2020 și că, încă din 2011, a fost inclus un cadru general de sprijinire a serviciilor de transport de mărfuri în propunerile Comisiei referitoare la noua rețea transeuropeană de transport (TEN-T) și la Mecanismul pentru interconectarea Europei (MIE);
186. ia act de faptul că, nu cu mult timp în urmă, Comisia a propus un nou program reformat NAIADES II¹ destinat sectorului transportului pe căile navigabile interioare;
187. reamintește că Cartea albă a Comisiei intitulată „Foaie de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor”, în ceea ce privește infrastructura, vizează crearea unei „rețele primare” multimodale TEN-T complet funcționale și interoperabile la nivelul Uniunii până în 2030 și optimizarea performanței lanțurilor logistice multimodale, inclusiv prin utilizarea pe scară mai largă a unor moduri de transport mai eficiente din punct de vedere energetic;
188. reamintește faptul că Parlamentul European, în Rezoluția sa din 15 decembrie 2011 referitoare la Foaia de parcurs pentru un spațiu european unic al transporturilor – Către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor², a solicitat „prelungirea după anul 2013 a programului Marco Polo, pentru a folosi în mod eficient potențialul de transport pe apă”, atrăgând totodată atenția asupra necesității de a se simplifica și îmbunătăți acest program;

¹ COM(2013)0623 din 10 septembrie 2013.

² JO C 168 E, 14.6.2013, p. 72.

189. ia act de faptul că, în cadrul trilogurilor privind noul cadru juridic¹, Parlamentul și Consiliul au convenit asupra faptului că serviciile de transport de mărfuri vor deveni eligibile pentru finanțări din cadrul Mecanismului pentru interconectarea Europei și că se va face trimitere în mod expres la serviciile de transport durabil de mărfuri în noua rețea transeuropeană de transporturi, cu referire specială la „autostrăzile mării” (articolul 38);
190. subscrie la opinia Comisiei că Marco Polo nu-și poate aduce decât o contribuție modestă la schimbarea echilibrului dintre modurile de transport, deoarece resursele alocate au fost, la rândul lor, limitate;
191. consideră că este necesar ca schimbările produse în ceea ce privește distribuția modală a transportului să fie explicate nu doar sub formă de rezultate ale programelor Marco Polo, ci și prin luarea în considerare a altor măsuri; consideră că rezultatele preconizate ale viitoarelor programe ar trebui raportate prin ponderare la resursele financiare alocate și la volumul sectorului abordat;
192. consideră că, în pofida volumului limitat de resurse disponibile, la adoptarea programelor Marco Polo s-au avut în vedere și eventualele efecte de propagare și demonstrative și, în acest mod, impactul ar putea fi mai important decât cel prevăzut inițial;
193. subscrie la opinia exprimată de Curtea de Conturi, potrivit căreia ar fi trebuit utilizate cele mai bune practici desprinse din experiențele naționale pentru a se îmbunătăți gestionarea și definirea programelor;
194. subliniază totuși că nu toate experiențele naționale pot fi extrapolate la nivelul Uniunii, întrucât sectorul european al transporturilor își desfășoară activitatea într-un mediu cu un grad de complexitate mai ridicat, iar multimodalitatea se confruntă cu constrângeri deosebit de importante (interoperabilitatea, diferențele dintre reglementările naționale și dintre gradele de deschidere față de concurență a diverselor sectoare), care necesită alte măsuri suplimentare decât sprijinul financiar (reglementări, voință politică, punerea în aplicare și executarea în mod corect);
195. reamintește, în acest sens, rezoluția sa din 15 decembrie 2011 referitoare la Spațiul european unic al transporturilor, în care se atrage atenția asupra faptului că transferul modal nu poate fi realizat cu ajutorul legislației, ci numai prin exploatarea unei infrastructuri funcționale, a avantajelor și punctelor forte inerente, precum și cu ajutorul stimulentelelor;
196. apreciază că este posibil ca existența unui număr redus de actori multimodali (principalul obiectiv al beneficiarilor) să fi contribuit la numărul mic de proiecte prezentate în cadrul cererilor de propuneri; consideră că acesta poate fi o consecință a comportamentului intrinsec al actorilor din sectorul transporturilor, care au tendința să își desfășoare activitatea în mod unimodal; solicită Comisiei să urmărească creșterea participării operatorilor unimodali, care ar putea profita și de inițiative viitoare; ia totuși act de observația Curții referitoare la complexitatea programului semnalată de beneficiari, care s-ar putea să fi descurajat eventualii actori interesați;
197. consideră că un cadru normativ insuficient adaptat și lipsa unei informări și a unei

¹ Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE (JO L 348, 20.12.2013, p. 1).

comunicări adecvate cu privire la programe constituie alți factori care trebuie luați în considerare la analiza deficiențelor programelor; solicită Comisiei să identifice soluții de îmbunătățire și de creștere a numărului de beneficiari potențiali, soluții care să se bazeze pe reducerea complexității și a sarcinii administrative, precum și pe ameliorarea comunicării cu privire la acțiunile viitoare;

198. readuce în atenție particularitatea programului Marco Polo, program bazat pe performanță și a cărui finanțare este condiționată de obținerea unor rezultate; constată că această caracteristică unică, pozitivă din perspectiva gestionării fondurilor Uniune, conjugată cu complexitatea sectorului și cu scăderea activității economice, au contribuit la insuficiența rezultatelor programului;
199. subliniază totodată că ar fi fost necesară o deosebită atenție din partea Comisiei la evaluarea rezultatelor beneficiarilor; constată că, într-adevăr, Comisia a adus îmbunătățiri controlului rezultatelor;
200. evidențiază necesitatea ca programele bazate pe rezultate să dispună de o metodologie solidă de evaluare a realizării obiectivelor; subscrie, în acest sens, la observația formulată de Curtea de Conturi, potrivit căreia ar fi fost necesar ca metodologia de calcul al performanței să fie actualizată și precisă;
201. consideră că elaborarea unei solide metodologii poate fi utilă și pentru a oferi informații posibilelor operatori care ar putea fi interesați de transferul modal, îndeosebi IMM-urilor care nu dispun de resursele necesare pentru a dezvolta aceste instrumente;
202. reamintește că proiectele Marco Polo au fost deosebit de sensibile la criza economică și că acest factor a dus la scăderea numărului de proiecte sprijinite prin intermediul programului față de numărul preconizat; constată că întrucât programul Marco Polo este un program orientat spre obținerea de rezultate, scăderea activității din domeniul transporturilor a afectat și volumul efectiv de mărfuri transferate către alte moduri de transport;
203. consideră că s-ar putea ca o analiză suficientă a nevoilor pieții, care a fost deficitară în opinia Curții de Conturi, să nu fie suficientă pentru a asigura îmbunătățirea rezultatelor programelor Marco Polo sub aspectul eficacității; îndeamnă Comisia să prevadă analize mai aprofundate pentru viitoarele programe care abordează transferul modal;
204. consideră totuși că lipsa cererii din partea pieții nu poate fi considerată drept un impediment în calea acțiunii politice, întrucât unul dintre obiectivele politicii Uniunii în sectorul transporturilor este de a aborda dezechilibrele din distribuția modală a transportului și de a oferi stimulente care să permită „decolarea” pieței; solicită Comisiei să ia în considerare creșterea riscurilor, să tragă concluzii din experiențele care s-au soldat cu eșecuri și să combine stimulentele financiare, eventual cu ajutor financiar pentru infrastructură, aspect subliniat și de Curtea de Conturi, precum și cu alte măsuri de reglementare;
205. își exprimă îngrijorarea în legătură cu observația Curții de Conturi privind eventualele situații de „transfer modal inversat” care pot apărea sub formă de efect indirect al adoptării de noi acte legislative în materie de mediu (de ex., normele privind sulful); solicită Comisiei să analizeze tendințele care se conturează în eventuala inversare a transferului modal, să ofere soluții și să coopereze îndeaproape cu direcțiile implicate

pentru a pune la dispoziție o abordare sistemică cu ocazia elaborării legislației și a noilor programe de sprijin financiar;

206. consideră regretabil faptul că statele membre estice nu au fost implicate în proiecte încă de la început și subliniază faptul că țările respective nu oferă stimulente, preferând să solicite fonduri regionale/de coeziune, ce oferă rate de cofinanțare mai ridicate și prevăd mai puține sarcini administrative; salută în acest sens acordul la care au ajuns legislatorii cu privire la Mecanismul pentru interconectarea Europei, deoarece țările din cadrul obiectivului „coeziune” vor putea solicita finanțări din partea UE pentru servicii de transport de mărfuri în aceleași condiții ca cele prevăzute de Fondul de coeziune;

Partea a XVIII-a - Raportul special nr. 4/2013 al Curții de Conturi intitulat „Cooperarea Uniunii Europene cu Egiptul în domeniul guvernancei”

207. salută Raportul special al Curții de Conturi intitulat „Cooperarea Uniunii Europene cu Egiptul în domeniul guvernancei” și formulează următoarele observații și recomandări:
208. observă că, în ceea ce privește reforma gestiunii finanțelor publice, un program de sprijin în valoare de 4 000 000 EUR, finanțat de UE, Franța și România, a fost pus în aplicare pentru a combate corupția și spălarea de bani și pentru a sprijini recuperarea activelor în Egipt; constată că etapa de implementare a acestui program a început în iulie 2011, acesta se derulează până în iulie 2014 și Uniunii Europene, în calitate de donator principal, i se va solicita prelungirea programului; constată că din rândul procurorilor, al personalului de aplicare a legii și al personalului din domeniul informațiilor financiare, un număr de 166 de persoane au beneficiat de instruire intensivă; ia act de faptul că programul a primit un raport de monitorizare independent pozitiv în decembrie 2012;
209. recunoaște că, în perioada 2007-2013, Egiptul a primit din partea Uniunii sprijin în valoare de aproximativ 1 000 de milioane EUR: 60 % prin sprijin bugetar sectorial (SBS) acordat guvernului egiptean, iar restul, prin proiecte convenite cu autoritățile egiptene; constată că sprijinul bugetar constituie principalul mecanism utilizat de Comisie pentru a pune în aplicare asistența acordată Egiptului; conchide însă că, în ansamblu, SEAE și Comisia nu au fost capabile să gestioneze și să controleze cu eficacitate sprijinul acordat de Uniune pentru îmbunătățirea guvernancei în Egipt;
210. constată că recuperarea activelor a devenit o prioritate sub administrația Morsi și acest lucru a condus la înregistrarea unor progrese importante; constată că recuperarea activelor necesită eforturi judiciare de înaltă calitate, în conformitate cu standardele internaționale, ceea ce conduce, prin urmare, la îmbunătățirea procedurilor și a gestiunii financiare; constată că Egiptul încă ocupă un loc inferior în Indicele de percepție a corupției, dar eforturile depuse nu au fost inutile și progresele sunt vizibile; ia act de faptul că, cu ajutorul UE, un proiect de lege privind protecția martorilor a fost finalizat recent și este gata să fie adoptat, la fel și alte două legi, legea privind conflictele de interese și legea privind accesul la documente;
211. Uniunea și USAID sunt coordonatorii donatorilor în ceea ce privește programele de gestiune a finanțelor publice în Egipt; constată că Uniunea coordonează și cooperarea dintre Egipt și statele membre privind recuperarea activelor și că, la nivel mondial, au fost închețate active în valoare de 1,2 miliarde EUR;
212. consideră că este important ca programele să fie monitorizate prin intermediul sprijinului bugetar sectorial și că este la fel de important să se insiste în continuare asupra îmbunătățirii responsabilității și a transparenței în contextul dialogului cu autoritățile egiptene, în cadrul internațional al cheltuielilor publice și al responsabilității financiare; consideră că posibilitatea suspendării programelor de sprijin bugetar sectorial rămâne un instrument util și necesar în acest sens;

Concluzie

213. constată că Raportul special privind cooperarea UE cu Egiptul în domeniul guvernancei conține numeroase observații importante și este esențial ca evaluarea realizată de Curte să

vizeze nu numai calitatea gestiunii financiare, ci și rezultatele obținute prin programele Uniunii; solicită Comisiei, prin urmare, să evalueze în mod regulat rezultatele obținute;

214. constată că Parlamentul European va trebui să acorde o mai mare importanță responsabilității sale politice de a monitoriza îndeaproape implementarea politicilor de acest tip și a altor politici;

Partea a XIX-a - Raportul special nr. 5/2013 al Curții de Conturi intitulat „Sunt fondurile politicii de coeziune a UE cheltuite în mod corespunzător pentru proiectele rutiere?”

215. salută constatările Curții de Conturi, care confirmă o îmbunătățire considerabilă a siguranței rutiere și o scădere semnificativă a ratei accidentelor mortale (până la zero în unele cazuri); constată, în plus, că îmbunătățirea calității drumurilor a fost urmată, în general, de o reducere a timpului aferent călătoriilor;
216. ia act de recomandările Curții de Conturi, dar acceptă totodată un număr de explicații oferite de Comisie;
217. ia act de faptul că, deși au fost stabilite obiectivele pentru proiectele rutiere, impactul lor asupra dezvoltării economice nu a putut fi evaluat din cauza lipsei unor indicatori adecvați; cere Comisiei și statelor membre ca, în cadrul noii perioade de programare, să instituie un set de indicatori fiabili și măsurabili pentru a aborda această problemă;
218. ia act de diferențele care există în rândul statelor membre auditate în ceea ce privește procedurile de achiziții publice; ia act de faptul că directiva europeană privind achizițiile publice ar trebui aplicată riguros în toate statele membre cu scopul de a atinge cel mai înalt nivel de eficacitate a costurilor și de eficiență; consideră, totodată, că orice cofinanțări viitoare ale proiectelor de infrastructură ar trebui să fie condiționate de adoptarea de către statele membre a unor măsuri în vederea asigurării concurenței pe piețele construcțiilor, astfel încât sistemele de achiziții să fie axate pe obținerea celui mai bun raport calitate-preț, evitându-se, în același timp, obstacolele din calea intrării pe piață;
219. cere Comisiei să continue să își actualizeze și să își ajusteze ghidul privind analiza costuri-beneficii pentru proiectele de investiții, care se aplică tuturor proiectelor și să continue să ofere orientări privind realizarea de previziuni de trafic;
220. solicită Comisiei să faciliteze schimbul de bune practici între statele membre în ceea ce privește, pe de o parte, stabilirea de previziuni de trafic fiabile și, pe de altă parte, calcularea posibilului impact economic al construcțiilor rutiere;
221. consideră că costurile pentru construcțiile rutiere depind, de asemenea, de morfologia terenului, de riscul seismic, de constrângerile de mediu, arheologice, culturale și de altă natură, precum și de numărul de construcții de geniu civil necesare (cum ar fi poduri și tuneluri); consideră că aceste variabile ar trebui luate în considerare în mod adecvat în auditul Curții de Conturi;
222. solicită Comisiei și Curții de Conturi să ofere mai multe informații cu privire la posibila instituire, la nivelul Uniunii, a unui sistem de informații cu privire la costurile unitare pentru inginerii care întocmesc estimări pentru noile proiecte, pentru a ajuta beneficiarii să își reducă costurile cu achizițiile;

Partea a XX-a - Raportul special nr. 6/2013 al Curții de Conturi intitulat „Au obținut statele membre și Comisia un bun raport costuri-beneficii în urma aplicării măsurilor care vizează diversificarea economiei rurale?”

Observații generale

223. se declară îngrijorat că buna gestionare a programelor și a inițiativelor finanțate din fonduri europene este pusă în pericol atunci când reducerile din sectorul public afectează nivelurile completării de personal din cadrul administrațiilor relevante;
224. se declară îngrijorat că statele membre pun în aplicare măsuri în diverse moduri și că observațiile Curții de Conturi sunt, în multe cazuri, adresate acestora;
225. subliniază că ar trebui să se acorde o atenție mult mai mare nevoilor clare sau obiectivelor specifice și capacității de sprijinire a zonelor care o necesită;
226. subliniază necesitatea unei politici agricole comune mai ecologice, mai echitabile și complet legitime, care să reprezinte principiul „cheltuielilor publice pentru bunuri publice” și consideră că o creștere a utilizării sociopolitice a fondurilor pentru dezvoltare rurală va conduce la o stimulare a creșterii economice și a creării de locuri de muncă în zonele rurale;
227. subliniază că proiectele adecvate de diversificare ar trebui să vizeze dezvoltarea infrastructurii locale și a serviciilor locale de bază în zonele rurale, pentru a preveni tendințele de depopulare; consideră că proiectele ar trebui să vizeze, de asemenea, să facă zonele rurale mai atractive pentru tineri și ar trebui să conducă la noi oportunități de muncă decente și bine plătite;

În ceea ce privește abordarea Curții de Conturi

228. constată că prezentul Raport special s-a concentrat pe obiectivul de diversificare din axa 3 și consideră utilă analizarea obiectivului de îmbunătățire a calității vieții în mediul rural și diversificarea activității economice;
229. constată că măsurile auditate nu sunt concepute pentru a avea un impact doar asupra ocupării forței de muncă și a venitului și vizează să contribuie la sustenabilitatea zonei rurale;

Evoluții viitoare

230. salută faptul că pentru următoarea perioadă de programare, Comisia a propus o serie de îmbunătățiri care ar trebui să abordeze câteva puncte de îngrijorare exprimate de Curtea de Conturi, în special:
 - (a) un cadru juridic mai puternic cu o descriere completă a strategiei și o evaluare ex ante,
 - (b) o măsură unică, în schimbul celor trei, cu o abordare îmbunătățită, condiții de eligibilitate (cu orientare) și norme de plată mai clare și utilizarea de costuri simplificate,

- (c) o definiție mai clară a criteriilor de selecție, a căror utilizare ar trebui să fie obligatorie,
 - (d) un schimb de bune practici privind reducerea apariției efectului de balast și de dislocare,
 - (e) indicatori de rezultat, ca parte a evaluării programului de dezvoltare rurală,
 - (f) un cadru comun de monitorizare și evaluare pentru a utiliza indicatorii-țintă definiți în comun pentru evaluare;
231. solicită statelor membre să identifice cu claritate, în programele lor de dezvoltare rurală, acolo unde intervenția publică de sprijinire a investițiilor în activități neagricole va contribui, de exemplu, la rezolvarea disfuncționalităților pieței legate de obstacolele din calea ocupării forței de muncă și a creșterii economice; consideră că statele membre ar trebui să stabilească apoi obiective specifice și măsurabile, care să fie în legătură cu de nevoile identificate și că Comisia ar trebui să aprobe numai acele programe de dezvoltare rurală care prezintă strategii fundamentate și exhaustive, bazate pe o argumentație clară, care să explice modul în care intervenția politicii din domeniu va contribui la îndeplinirea obiectivelor strategice de a crea condiții favorabile creșterii economice și ocupării forței de muncă, precum și la combaterea depopulării;
232. solicită statelor membre să definească și să aplice în mod consecvent criterii de natură să asigure selecția celor mai eficace și sustenabile proiecte din perspectiva obiectivelor specifice stabilite de statele membre; consideră că Comisia ar trebui să se asigure că aceste criterii sunt aplicate în mod corect și în toate cazurile, nu numai atunci când nu există suficiente resurse bugetare disponibile;
233. solicită Comisiei și statelor membre să facă schimb și să promoveze adoptarea unor bune practici cu privire la atenuarea riscului de apariție a efectului de balast și a efectului de dislocare;
234. solicită Comisiei să încurajeze statele membre să adopte practica potrivit căreia cheltuielile pentru investiții devin eligibile doar de la data aprobării finanțării;
235. invită Comisia să se asigure că statele membre dispun de sisteme eficace de verificare a caracterului rezonabil al costurilor;
236. invită Comisia și statele membre să își intensifice eforturile legate de reducerea sarcinii administrative și de garantarea faptului că plățile sunt efectuate într-un termen rezonabil;
237. solicită Comisiei și statelor membre să se asigure că, în perioada de programare următoare 2014-2020, se vor obține informații pertinente și fiabile care să faciliteze gestionarea și monitorizarea măsurilor și care să demonstreze măsura în care ajutorul acordat contribuie la realizarea priorităților globale ale Uniunii; consideră că țintele fixate în materie de creare de locuri de muncă ar trebui să fie realiste, iar numărul locurilor de muncă create ar trebui să fie monitorizat cu precizie; consideră că măsurile ar trebui să fie mai bine gestionate de-a lungul perioadei de programare și, în special, atunci când se constată că țintele stabilite nu vor fi atinse;

Partea a XXI-a - Raportul special nr. 7/2013 al Curții de Conturi intitulat „A generat Fondul european de ajustare la globalizare o valoare adăugată din partea Uniunii Europene în demersul de reinserție a lucrătorilor disponibilizați?”

238. subliniază importanța pe care o dă auditurilor de performanță, pe lângă controalele privind legalitatea și regularitatea, și salută prin urmare raportul special al Curții de Conturi care prezintă aspecte pozitive și negative legate de performanță, oferind astfel un punct de vedere general echilibrat;
239. este, cu toate acestea, conștient că performanțele pot fi evaluate doar dacă obiectivele și indicatorii au fost stabiliți în regulamentul de bază; prin urmare, solicită Comisiei să țină seama de opinia Parlamentului privind auditurile de performanță atunci când elaborează noi propuneri legislative;
240. salută faptul că majoritatea lucrătorilor afectați de disponibilizările în masă ca urmare a globalizării și a crizei și care au beneficiat de măsurile Fondului european de ajustare la globalizare (FEG) au avut la dispoziție măsuri personalizate bine coordonate;
241. ia act cu satisfacție de faptul că măsurile FEG au fost în general bine coordonate cu măsurile naționale și cele luate prin Fondul social european (FSE);
242. ia act cu maximă seriozitate de argumentele oferite de statele membre care nu au dorit să folosească FEG; constată că argumentele au fost următoarele:
- rata de cofinanțare aplicabilă în cazul FSE (în unele cazuri de până la 85 %), care este mai ridicată decât cea aplicabilă în cadrul FEG (de până la 65 %), reprezintă un factor care descurajează solicitarea de finanțare de la acest din urmă fond; prin urmare, salută reanalizarea de către Comisie a ratelor de cofinanțare pentru următoarea perioadă a FEG;
 - FSE se pretează unei implementări mai rapide decât FEG sau administrațiile naționale sunt mai familiarizate cu FSE;
 - faptul că nu se acordă prefinanțare în cadrul FEG;
 - condițiile mai restrictive care se aplică în cazul FEG, în special criteriul comerțului, ca principal criteriu de intervenție pentru cererile justificate de globalizare;
 - durata procedurilor de aprobare a cererilor de contribuție din partea FEG;
243. reiterează totuși faptul că FEG și FSE pot fi considerate instrumente complementare; solicită totuși Comisiei să explice clar motivul pentru care FEG este un instrument separat de FSE, deoarece FSE se dovedește în unele cazuri a fi mai bine ajustat pentru a oferi rezultate prompte și are, în unele cazuri, rate de cofinanțare și de prefinanțare mai bune; în plus, remarcă faptul că FSE este mai bine cunoscut publicului european din unele state membre decât FEG¹;
244. subliniază că este în interesul unei bune gestiuni financiare ca reinserția șomerilor pe piața muncii în urma participării lor la măsurile FEG să fie determinată în mod fiabil; consideră

¹ http://ec.europa.eu/public_opinion/archives/ebs/ebs_377_en.pdf

că Regulamentul FEG [Regulamentul (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului¹] ar trebui deci să încurajeze statele membre să măsoare ratele de reinsertie și după sfârșitul perioadei de implementare și, în plus, aceste date ar trebui să fie comparabile și preferabil interconectate cu obiective cantitative;

245. salută, în acest context, faptul că în noul regulament FEG pentru perioada de programare 2014-2020 [Regulamentul (UE) nr. 1309/2013 al Parlamentului European și al Consiliului²] Comisia a propus un obiectiv de reinsertie de 50 % pentru forța de muncă disponibilizată care și-a găsit un loc de muncă nou după 12 luni de implementare; se întreabă totuși care este motivul pe care se bazează această cifră;
246. își susține părerea fermă conform căreia asistența de la FEG ar trebui folosită în principal pentru acțiuni de reconversie profesională și calificare și pentru alte măsuri active speciale pentru piața muncii și nu pentru sprijinirea veniturilor care, în orice caz, se face prin intermediul sistemelor naționale de ajutor de șomaj; prin urmare, cere ca sprijinul pentru venituri să fie limitat la 25 % pentru măsurile FEG;
247. subliniază faptul că asistența financiară din partea UE ar trebui să creeze valoare adăugată europeană; prin urmare, solicită ca valoarea adăugată la nivelul Uniunii a măsurilor FEG să fie analizată prin comparație cu valoarea adăugată la nivelul Uniunii a măsurilor FSE, sub aspect calitativ, dar și cantitativ, în cadrul procedurii anuale de descărcare de gestiune, pentru a garanta cele mai eficiente măsurători ale acestor politici, sau să se ofere motivele pentru neinclusiunea acestor cifre; împărtășește opinia Curții de Conturi conform căreia o perioadă de 41 de săptămâni între depunerea cererii pentru asistență de la FEG și efectuarea plăților este o perioadă inacceptabil de mare și că o astfel de durată descurajează cererile din partea țărilor europene aflate în dificultate și care au nevoie de solidaritatea Uniunii; ia însă act de informațiile furnizate de Comisie în răspunsurile sale; reamintește tuturor părților vizate decizia autorităților bugetare ale Uniunii de a nu integra FEG în cadrul financiar multianual, ceea ce înseamnă că toate cererile trebuie să treacă printr-o procedură bugetară specifică și independent de explicațiile de mai sus, cere tuturor părților vizate să favorizeze cererile electronice și să limiteze informațiile suplimentare prezentate după depunerea cererii inițiale la cazurile excepționale și, în orice caz, să le prezinte nu mai târziu de trei luni de la depunerea cererii inițiale;
248. cu toate acestea, își susține părerea conform căreia un instrument de politică atât de important ar trebui evaluat în detaliu și propune, prin urmare, să se lege revizuirea FEG 2014-2020 de propusa revizuire la jumătatea perioadei a CFM 2014-2020;

¹ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.

² JO L 347, 20.12.2013, p. 855.

Partea a XXII-a - Raportul special nr. 8/2013 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală pentru creșterea valorii economice a pădurilor”

249. constată că Comisia ar trebui:

- (a) să definească și să evalueze, la nivelul Uniunii, nevoile de creștere a valorii economice a pădurilor și, în acest sens, să integreze eforturile și abordările domeniilor politice conexe;
- (b) să definească în mod clar elementele-cheie care vor garanta faptul că sprijinul acordat de Uniune este direcționat către satisfacerea acestor nevoi și că astfel se creează valoare adăugată europeană;

250. constată că statele membre ar trebui:

- (a) să descrie în mod corespunzător în programele lor de dezvoltare rurală nevoile și oportunitățile economice specifice pe care le prezintă diferitele tipuri de suprafețe de pădure și diferitele categorii de beneficiari;
- (b) să consolideze modul de gestionare a pădurilor și să prevadă, în acest sens, elaborarea de planuri de gestionare a pădurilor pentru cea mai mare parte a exploatațiilor forestiere și promovarea certificării suprafețelor de pădure;

251. constată că statele membre ar trebui:

- (a) să stabilească cerințe adecvate pentru a se asigura că sprijinul acordat sectorului forestier în cadrul politicii de dezvoltare rurală este coerent, respectă dispozițiile privind ajutoarele de stat și are o eficacitate maximă;
- (b) să instituie proceduri adecvate pentru a se asigura că sprijinul este eficace în sensul creșterii efective a valorii economice a suprafețelor de pădure vizate de investiții;

252. constată că Comisia ar trebui să își îmbunătățească procedura de monitorizare a măsurii pentru a se asigura că punerea în aplicare a acesteia de către statele membre se face în conformitate cu obiectivele specifice stabilite și cu scopul de a obține durabilitate pe termen scurt și lung; mai concret, statele membre ar trebui să solicite beneficiarilor să prezinte detalii cu privire la valoarea suprafețelor de pădure pe care le dețin, atât înainte, cât și după realizarea investițiilor sprijinite, iar autorităților de management ar trebui să li se solicite să valideze aceste valori;

Partea a XXIII-a - Raportul special nr. 9/2013 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul pentru guvernare acordat de Uniunea Europeană în Republica Democratică Congo”

253. În strânsă coordonare cu autoritățile naționale și cu alți parteneri pentru dezvoltare, în special cu statele membre ale UE, Comisia și SEAE ar trebui:

- (a) în perspectiva programării pentru cel de Al 11-lea FED și a conceperii programelor viitoare ale Uniunii (i) să acorde o atenție sporită asigurării unui echilibru corespunzător între provincii, mai ales în cazul celor mai sărace, pentru a evita disparitățile geografice la distribuirea ajutorului pentru dezvoltare, ținând seama de importanța stabilizării regiunii Marilor Lacuri în ansamblul său; (ii) să combine sprijinul de la nivel central cu programe la nivelul provinciilor care să lege descentralizarea politică și teritorială de strategii ameliorate de gestionare a resurselor naturale și de reabilitarea și dezvoltarea infrastructurii; și (iii) să reexamineze sprijinul acordat de Uniune pentru o gestionare mai bună a resurselor naturale pe baza unei evaluări exhaustive a necesităților;
- (b) să pună un accent mai mare, în dialogul cu guvernul din Republica Democratică Congo, asupra faptului că alegerile democratice constituie un element-cheie al guvernării și să evalueze cu atenție toate riscurile pentru a se asigura că programele Uniunii în acest domeniu nu contribuie la consolidarea poziției regimului existent;
- (c) să promoveze asumarea într-o măsură mai mare a răspunderii guvernului din R.D. Congo pentru actul de gestiune, prin analizarea creșterii sprijinului acordat pentru consolidarea capacităților instituțiilor de supraveghere naționale, în special ale comitetelor specializate ale Adunării Naționale, precum și ale instituției supreme de audit;
- (d) să analizeze în mod sistematic necesitatea de a sprijini lupta împotriva fraudei și corupției și reforma sistemului judiciar, în toate domeniile ce țin de guvernare și care fac obiectul strategiei de cooperare a Uniunii;

254. Comisia ar trebui:

- (a) la începutul programelor și, în mod regulat, în cursul implementării lor, să evalueze probabilitatea de apariție și impactul potențial al principalelor riscuri la care este expusă îndeplinirea obiectivelor programelor; constată că acest lucru va presupune (i) evaluarea relevanței și a credibilității politicilor și a planurilor de acțiune ale țării în ceea ce privește îmbunătățirea guvernării în raport cu resursele financiare și instituționale disponibile și (ii) monitorizarea progreselor realizate în raport cu angajamentele asumate de autoritățile din R.D. Congo;
- (b) să stabilească măsuri pentru a preveni sau a diminua riscurile și să definească în mod clar cursul de acțiune care ar trebui urmat în cazul materializării riscurilor respective, având în vedere îndeosebi riscurile de fraudă și corupție;

255. Comisia ar trebui:

- (a) să concentreze obiectivele pe un număr limitat de priorități;
- (b) să stabilească un calendar, care să includă evaluări intermediare și să fie mai bine

adaptat la mediul fiecărui program în parte;

- (c) să asigure flexibilitate în cursul implementării programelor astfel încât obiectivele să poată fi revizuite în mod prompt acolo unde este necesar;

256. Comisia și SEAE ar trebui:

- (a) să-și consolideze dialogul politic structurat și dialogul privind politicile cu R.D. Congo; constată că acest lucru va presupune, cu deplina respectare a dispozițiilor Acordului de la Cotonou (mai ales articolul 96) (i) stabilirea de obiective clare, relevante, realiste și cu termene limită, de comun convenite de autoritățile naționale, (ii) evaluarea periodică a respectării obiectivelor convenite, ca parte din dialogul politic periodic cu guvernul și (iii) în cazul în care guvernul R.D. Congo nu își respectă angajamentele, analizarea, cu atenția cuvenită, a adaptării sau, în cazuri excepționale, a suspendării sau chiar revocării programului;
- (b) să insiste ca guvernul din R.D. Congo să adopte măsurile necesare pentru a îmbunătăți modul de funcționare a grupurilor de lucru tematice, acolo unde este necesar, și să monitorizeze punerea în aplicare a acestor măsuri;
- (c) să își asume un rol de conducere mai activ în relația cu statele membre ale Uniunii pentru a încuraja un dialog politic coordonat și pentru a crește influența Uniunii asupra guvernului din R.D. Congo;

257. Comisia ar trebui:

- (a) să prezinte Parlamentului, până în mai 2014, un rezumat al situației actuale a proiectelor vizitate de Curtea de Conturi și
- (b) să prezinte Parlamentului, până în iunie 2014, o prezentare globală a tuturor proiectelor în desfășurare în R.D. Congo și să-l informeze cu privire la ce fonduri vor mai fi încă disponibile și din ce surse;

Partea a XXIV-a - Raportul special nr. 10/2013 al Curții de Conturi intitulat „Politica agricolă comună: ajutorul specific prevăzut la articolul 68 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului este conceput și implementat în mod corespunzător?”

258. sprijinul specific acordat pentru anumite activități agricole ar trebui să se bazeze pe o interpretare strictă a dispozițiilor articolului 68, iar noile acte delegate ar trebui să prevadă o justificare adecvată pentru un astfel de sprijin cuplat, care să fie prezentată Comisiei spre verificare; observă că, pentru a-și putea asuma responsabilitatea finală în cadrul sistemului de gestiune partajată, Comisia ar trebui să joace un rol mai activ în ceea ce privește stabilirea criteriilor care reglementează punerea în aplicare a acestor măsuri și în evaluarea măsurilor într-un mod comparativ care să evite variațiile inexplicabile și extreme ale prețurilor, cum ar fi cele identificate în exemplele vizând caprinele din prezentul raport special; observă că instrumentele juridice în acest scop ar trebui stabilite în noile acte delegate; remarcă faptul că ar trebui să se solicite statelor membre, prin noile acte delegate, să demonstreze că fiecare măsură de sprijin specific pe care intenționează să o introducă este necesară (analizând, în acest context, necesitatea și valoarea adăugată a unei abordări bazate pe derogări), relevantă (în ceea ce privește dispozițiile de punere în aplicare, criteriile de atribuire și nivelurile ajutorului) și în conformitate cu criteriile buneii gestiuni financiare; îndeosebi și ca reacție la observația Curții de Conturi potrivit căreia „cazurile clar definite” nu au fost clar definite, aplicarea noului Regulament (UE) nr. 1307/2013¹ ar trebui să depășească problemele identificate, statele membre trebuind:
- (a) să stabilească obiective clare [astfel cum prevede Regulamentul financiar (UE, Euratom) nr. 966/2012];
 - (b) să creeze sisteme de monitorizare sistematică a tuturor măsurilor întreprinse în temeiul noilor articole 52-55 ale Regulamentului (UE) nr. 1307/2013;
 - (c) să respecte aplicarea uniformă în întreaga Uniune astfel încât să se permită raționalizarea sistemelor de gestiune și control, care să fie simple și comparabile;
 - (d) să asigure documentarea tuturor măsurilor și a sub-măsurilor și utilizarea de sisteme integrate de administrare și control, după caz;
 - (e) să instituie controale riguroase la fața locului la nivel regional și național;
259. ținând seama de varietatea măsurilor posibile, ar trebui să se instituie un sistem adecvat de monitorizare, pentru a facilita evaluarea ulterioară;
260. odată ce au fost introduse măsurile, statele membre ar trebui să instituie sisteme de control și de gestiune adecvate și cuprinzătoare, pentru a garanta faptul că toate cerințele Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 pot fi satisfăcute; observă că, pentru a evita generarea unor costuri disproporționate în raport cu anvergura limitată a unei măsuri de sprijin specific, ar trebui să se țină seama de necesitatea de a efectua controale chiar în etapa de concepere a măsurii respective (urmărind ușurința punerii în aplicare, caracterul

¹ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

verificabil al criteriilor etc.) sau, eventual, chiar în cadrul deciziei de a introduce sau nu o anumită măsură;

Partea a XXV-a - Raportul special nr. 12/2013 al Curții de Conturi intitulat „Pot demonstra Comisia și statele membre că bugetul UE alocat politicii de dezvoltare rurală este cheltuit în mod corespunzător?”

261. salută Raportul special al Curții de Conturi intitulat „Pot demonstra Comisia și statele membre că bugetul UE alocat politicii de dezvoltare rurală este cheltuit în mod corespunzător?” și sprijină în principiu recomandările conținute în acesta;
262. subliniază necesitatea unei politici agricole comune mai ecologice, mai echitabile și complet legitime, care să reprezinte principiul „cheltuielilor publice pentru bunuri publice” și care să reprezinte astfel un important pas înainte în evoluția și modernizarea PAC; reamintește că politica agricolă a Uniunii trebuie să aducă beneficii publicului în general și nu doar fermierilor;
263. atrage atenția asupra faptului că programele de dezvoltare rurală reprezintă instrumente importante pentru crearea de locuri de muncă și promovarea creșterii economice, pentru creșterea competitivității sectorului agricol și pentru îmbunătățirea mediului; aceasta întrucât fondurile pentru dezvoltare rurală acoperă măsurile de sprijinire a fermelor, a holdingurilor agricole și a micilor întreprinderi și a comunităților din zonele rurale; consideră că este necesar ca aceste măsuri să se adapteze nevoilor tuturor acestor beneficiari, fiind astfel orientate către o varietate de obiective; subliniază faptul că monitorizarea și evaluarea sunt esențiale pentru aceasta și consideră că este important ca Parlamentul și publicul să știe dacă fondurile Uniunii sunt sau nu cheltuite în mod corespunzător;
264. invită statele membre să stabilească în cadrul PDR-urilor obiective specifice și măsurabile care să se axeze pe ceea ce se preconizează să fie realizat prin intermediul cheltuielilor destinate dezvoltării rurale; consideră că, înainte de aprobarea PDR-urilor statelor membre, Comisia ar trebui să se asigure că acestea conțin obiective și planuri de evaluare clare care să genereze informații cu privire la rezultatele realizate de măsurile planificate comparativ cu obiectivele convenite, în timp util pentru a putea contribui la deciziile de politică ce vizează următoarea perioadă de programare;
265. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că Curtea de Conturi a constatat că actualul mecanism de monitorizare și evaluare nu a fost în măsură să furnizeze informații care să demonstreze că măsurile sunt concepute astfel încât să contribuie la realizarea obiectivelor de politică în modul cel mai eficient; solicită ca Parlamentul European să fie informat clar cu privire la rezultatele obținute prin executarea fondurilor destinate dezvoltării rurale;
266. în ceea ce privește suma considerabilă de 100 de miliarde EUR alocată obiectivelor de dezvoltare rurală în perioada financiară 2007-2013, precum și suma de 58 de miliarde EUR provenită din resursele proprii ale statelor membre, este de acord cu poziția Curții de Conturi potrivit căreia ar trebui îmbunătățite monitorizarea și evaluarea pentru restul actualei perioade de programare (sfârșitul lui 2015), astfel încât să se garanteze utilizarea corespunzătoare a bugetului UE;
267. invită statele membre să recurgă fără întârziere la măsuri de monitorizare și evaluare pentru a se axa cu o mai mare intensitate pe rezultate și recomandă Comisiei și statelor membre să îmbunătățească evaluarea rezultatelor din cadrul PDR-urilor pentru actuala perioadă de finanțare și să utilizeze constatările pentru a îmbunătăți PDR-urile aferente

perioadei 2014-2020;

268. solicită Comisiei să îmbunătățească Cadrul comun de monitorizare și evaluare (CCME) pentru 2014-2020, astfel ca acesta să devină un instrument eficient atât pentru statele membre, cât și pentru Comisie, generând date relevante care să fie utilizate pentru monitorizare și evaluare; insistă asupra faptului că este necesar să fie elaborați indicatori fiabili care să permită efectuarea de comparații între statele membre (și/sau regiuni) și monitorizarea rezultatelor produse de diverse măsuri de dezvoltare rurală și a contribuției lor la realizarea priorităților Uniunii;
269. consideră că statele membre trebuie să beneficieze de un sistem comun de monitorizare și evaluare, pentru a permite Comisiei să analizeze anvergura progreselor realizate, măsura în care obiectivele definite au fost îndeplinite, precum și impactul acestora și eficacitatea la nivelul Uniunii; salută activitatea întreprinsă în prezent de Comisie și de statele membre pentru a defini indicatorii comuni obligatorii pentru Cadrul comun de monitorizare și evaluare (CCME) pentru 2014-2020, pentru PAC și PDR-uri; le solicită să se asigure că PDR-urile sunt prevăzute cu cerințe clare pentru utilizarea respectivilor indicatori;
270. consideră că aplicarea unui obiectiv specific în teritorii diferite trebuie să prezinte un oarecare grad de omogenitate și, prin urmare, este necesar să se evite dispersia în materie de reglementare, aplicare și buget și să se confere acestei măsuri uniformitate în cadrul punerii sale în aplicare de către statele membre;
271. invită Comisia să asigure transmiterea în timp util către Parlamentul European a rapoartelor anuale de implementare prevăzute pentru 2017 și 2019, astfel încât și acesta să poată evalua indicatorii de rezultat și impactul PDR-urilor;

Partea a XXVI-a - Raportul special nr. 14/2013 al Curții de Conturi intitulat „Sprijinul financiar direct acordat Autorității Palestiniene de Uniunea Europeană”

272. salută raportul special ce analizează sprijinul financiar direct acordat de Uniune Autorității Palestiniene ca importantă contribuție la dezbaterile politice și financiare generale privind implicarea Uniunii Europene în relația cu Autoritatea Palestiniană în vederea sprijinirii progresului către o soluție cu două state, în deplină conformitate cu principiul respectării suveranității și integrității teritoriale atât ale teritoriului administrat de Autoritatea Palestiniană, cât și ale Statului Israel; ia act de constatările, concluziile și recomandările din raport și își prezintă observațiile și recomandările mai jos;

Observații generale

273. salută constatările din raport ce confirmă anumite realizări importante și necesitatea unor îmbunătățiri ale actualului mecanism PEGASE (Mecanismul palestinian-european pentru gestionarea ajutorului socioeconomic), mai ales următoarele constatări:
- (a) Comisia a instituit proceduri specifice de verificare ce sunt bine concepute pentru a asigura că fondurile sunt vărsate beneficiarilor ce îndeplinesc criteriile de eligibilitate specifice;
 - (b) verificările privind respectarea criteriilor de eligibilitate sunt solide, iar Comisia le-a simplificat, conform necesităților;
 - (c) sprijinul financiar direct a contribuit la anumite îmbunătățiri importante în gestiunea finanțelor publice ale Autorității Palestiniene;
 - (d) un nou proiect de asistență tehnică acordată de Uniune de restructurare a sectorului de electricitate din Cisiordania și Gaza a fost bine conceput pentru a conduce la rezultate suplimentare, durabile pe termen mediu;
 - (e) sprijinul financiar direct alocat mecanismului PEGASE a ajuns la beneficiarii eligibili, iar finanțarea a jucat un rol important pentru familiile vulnerabile și a contribuit și la procesul de reformă a sistemului de asistență socială;
 - (f) sprijinul financiar direct alocat prin mecanismul PEGASE a avut o contribuție importantă la furnizarea de servicii publice de bază, precum educația și sănătatea;
274. își exprimă deosebită îngrijorare în legătură cu persistența anumitor deficiențe în gestionarea de către Comisie a mecanismului PEGASE, printre care:
- (a) Comisia nu aplică propriile proceduri interne standard de control al calității programului anual aferent sprijinului financiar direct PEGASE, ceea ce o împiedică să evalueze pe deplin eficacitatea și eficiența acestuia în raport cu alte programe de ajutor ale Uniunii;
 - (b) nu au fost incluși indicatori de performanță în acordurile de finanțare, ceea ce face și mai dificilă evaluarea rezultatelor concrete ale sprijinului acordat, în special în ceea ce privește proporția din fondurile programului absorbită de costurile administrative comparativ cu proporția fondurilor plătite beneficiarilor eligibili;

- (c) Comisia nu a pregătit un studiu de evaluare a riscului privind aspecte precum corupția în Gaza referitor la sistemul de salarizare, ceea ce suscită, de asemenea, îngrijorarea în legătură cu riscul de spălare de bani și de finanțare a terorismului;
 - (d) se înregistrează deficiențe importante în gestiunea finanțelor publice ale Autorității Palestiniene, precum controlul legislativ inadecvat al bugetului și rapoartele de audit extern necorespunzătoare, sau lipsa controalelor adecvate asupra achizițiilor publice și asupra angajamentelor publice;
275. îndeamnă Comisia și SEAE să soluționeze neîntârziat aceste probleme, să acționeze în cooperare cu Autoritatea Palestiniană și să informeze în timp util Parlamentul și Consiliul cu privire la progresele realizate;
276. salută faptul că Comisia a abordat preocuparea exprimată de Curtea de Conturi privind utilizarea unor proceduri negociate direct și introducerea unor proceduri mai competitive de achiziții; împărtășește opinia Curții de Conturi că introducerea de proceduri competitive de achiziții ar fi mai benefică pentru contractele privind serviciile de gestionare și de audit; încurajează Comisia să instituie obligativitatea aplicării unor proceduri competitive de achiziții pentru a maximiza astfel rentabilitatea fondurilor cheltuite și a li se asigura tuturor participanților pe piață condiții echitabile de concurență, permițând aplicarea unor derogări în situații de criză;
277. se declară îngrijorat cu privire la declinul continuu al donațiilor în favoarea Autorității Palestiniene efectuate de statele membre ale UE și de țări terțe; totodată ia act cu preocupare de constatarea Curții de Conturi că Comisia și SEAE nu au elaborat o strategie clară de reducere a dependenței Autorității Palestiniene de sprijinul financiar acordat de Uniune; ia act de constrângerile politice ce fac foarte dificilă reducerea dependenței palestiniene de ajutorul extern; încurajează Comisia și SEAE să-și continue eforturile de îmbunătățire a independenței financiare a Autorității Palestiniene de fondurile externe;
278. îndeamnă Comisia și SEAE să țină seama pe deplin de constatările Curții de Conturi cu privire la absența condiționalităților la sprijinul financiar direct acordat de Uniune Autorității Palestiniene, ceea ce subminează potențialele stimulente ale Comisiei și SEAE pentru continuarea reformelor; constată că absența condiționalităților este o opțiune politică a Comisiei, a SEAE și a statelor membre, aliniată obiectivelor lor politice în cadrul procesului de pace din Orientul Mijlociu, dar consideră că s-ar putea dovedi necesară o revizuire a acestei opțiuni, pentru a crește nivelul de eficacitate al punerii în aplicare a ajutorului Uniunii în această regiune;
279. solicită, prin urmare, Comisiei și SEAE să stabilească dacă principiul „mai mult pentru mai mult” în ceea ce privește punerea în aplicare de acum înainte a mecanismului PEGASE poate fi aplicat și să monitorizeze îndeaproape modul în care sunt cheltuite aceste fonduri; se așteaptă să fie informat cu privire la eventualele progrese realizate;
280. se declară preocupat de constatările Curții de Conturi cu privire la slabul progres înregistrat de Autoritatea Palestiniană în reformarea serviciului civil și a sistemului de pensii, în vederea reducerii impactului fiscal al numărului în creștere al funcționarilor și al pensionarilor; invită Comisia și SEAE să coopereze cu Autoritatea Palestiniană în vederea rezolvării neîntârziată a acestor probleme structurale și să transmită cu regularitate Parlamentului și Consiliului rapoarte privind progresele realizate;

281. consideră regretabil, în conformitate cu constatările Curții de Conturi, că nici Comisia, nici SEAE nu au acordat suficientă atenție fungibilității finanțării PEGASE; își exprimă îngrijorarea în legătură cu riscurile menționate tot de Curtea de Conturi în legătură cu faptul că sprijinul financiar direct alocat prin mecanismul PEGASE ar putea fi utilizat în prezent de Autoritatea Palestiniană în locul propriului său buget pentru a sprijini componenta de politică CSP (Sprijin pentru funcționari publici și pensionari) a politicilor sale, inclusiv posibila finanțare a personalului poliției și a forțelor de securitate, care nu sunt eligibile pentru sprijin financiar direct alocat prin mecanismul PEGASE; solicită Comisiei să garanteze faptul că finanțarea este pusă la dispoziție doar pe baza listei convenite de persoane în care sunt enumerați beneficiarii finali;
282. solicită să se realizeze, până la sfârșitul anului 2014, un audit bazat pe o expertiză contabilă a modului în care a fost cheltuit sprijinul financiar direct alocat prin mecanismul PEGASE, astfel încât nicio finanțare PEGASE să nu fie cheltuită ilicit sau canalizată în mod ilegal către grupuri ineligibile, și insistă pe lângă Comisie și SEAE să depună eforturi în vederea unei cooperări depline cu Autoritatea Palestiniană, pentru a împiedica orice posibilă deturnare a finanțărilor PEGASE; invită Curtea de Conturi să acorde asistență în vederea utilizării unei metodologii adecvate pentru efectuarea auditului;
283. își exprimă îngrijorarea și în legătură cu constatările Curții de Conturi referitor la numărul în creștere de funcționari civili ai Autorității Palestiniene în Gaza, ale căror salarii sunt plătite din sprijinul financiar direct PEGASE, dar care însă nu se prezintă la lucru; solicită o modificare a programelor respective, cu scopul de a se asigura perspectiva unei ocupări a forței de muncă sustenabile, precum și îmbunătățiri la nivelul administrației;
284. îndeamnă Comisia și SEAE să abordeze fără întârziere cu Autoritatea Palestiniană necesitatea instituirii unui mecanism solid de control intern pentru a împiedica orice posibilă deturnare a oricăror finanțări publice din propriul său buget sau prin intermediul sprijinului financiar direct alocat prin mecanismul PEGASE către orice persoană fizică sau juridică ce reprezintă Hamas sau este asociată cu această organizație înscrisă din 2003 pe lista organizațiilor considerate drept teroriste de către Uniune;
285. recunoaște constrângerile impuse Autorității Palestiniene de guvernul Israelului, printre altele:
- (a) suspendările sporadice de către guvernul Israelului a transferurilor de venituri din compensări, care sunt impozitate indirecte percepute de Israel în numele Autorității Palestiniene la bunurile importate și care constituie circa 70 % din bugetul Autorității Palestiniene;
 - (b) lipsa transparenței privind taxele percepute de Israel pentru bunurile și serviciile pe care le prestează în favoarea Autorității Palestiniene;
 - (c) controlarea în continuare, de către Israel, a „Zonei C” din Cisiordania, ceea ce reprezintă un obstacol important pentru dezvoltarea durabilă și pe termen lung a Autorității Palestiniene;
 - (d) restricțiile impuse de guvernul Israelului companiilor palestiniene, astfel cum se descrie în raportul de audit al Curții de Conturi;
286. invită Comisia și SEAE să continue dezbaterile cu guvernul Israelului în acest sens și să

reamintească acestuia obligațiile ce-i revin ca putere de ocupație, în temeiul dreptului internațional;

287. invită Comisia și SEAE să ia pe deplin în considerare constatările și concluziile Curții de Conturi și să pună în aplicare pe deplin recomandările formulate de aceasta când vor revizui mecanismul de sprijin financiar direct PEGASE în viitor;

Evoluții viitoare

288. date fiind oportunitățile oferite de noua perioadă de programare 2014-2020 și de noul plan de acțiune UE - Autoritatea Palestiniană, Curtea de Conturi recomandă ca SEAE și Comisia să întreprindă o revizuire majoră a mecanismului PEGASE, luând în considerare aspectele enumerate la punctul următor;

289. SEAE și Comisia ar trebui să consolideze programarea viitorului sprijin financiar direct acordat prin PEGASE, în special prin:

- (a) crearea unei legături mai strânse cu noul plan de acțiune UE - Autoritatea Palestiniană;
- (b) planificarea alocărilor pe o bază multianuală;
- (c) elaborarea unor indicatori de performanță, în special în domeniul sănătății, al educației și al gestiunii finanțelor publice, cu scopul de a evalua și a demonstra mai bine rezultatele obținute;
- (d) dezvoltarea unui mecanism solid de control intern pentru a asigura respectarea criteriilor de eliberare a fondurilor și a împiedica noi deturnări ale finanțărilor acordate prin sprijinul financiar direct alocat prin mecanismul PEGASE;

290. Comisia ar trebui să reducă costurile gestionării sprijinului financiar direct acordat prin PEGASE prin:

- (a) utilizarea unor proceduri competitive de achiziții pentru contractele legate de gestionarea și de controlul sprijinului financiar direct acordat prin PEGASE, ori de câte ori acest lucru este posibil;
- (b) simplificarea sistemului de gestionare a sprijinului financiar direct acordat prin PEGASE, acordând Reprezentanței Uniunii în Palestina responsabilitatea administrării bazei de date PEGASE și a efectuării unora dintre controalele externalizate în prezent;

o

o o

291. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curții de Conturi și de a asigura publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (seria L).